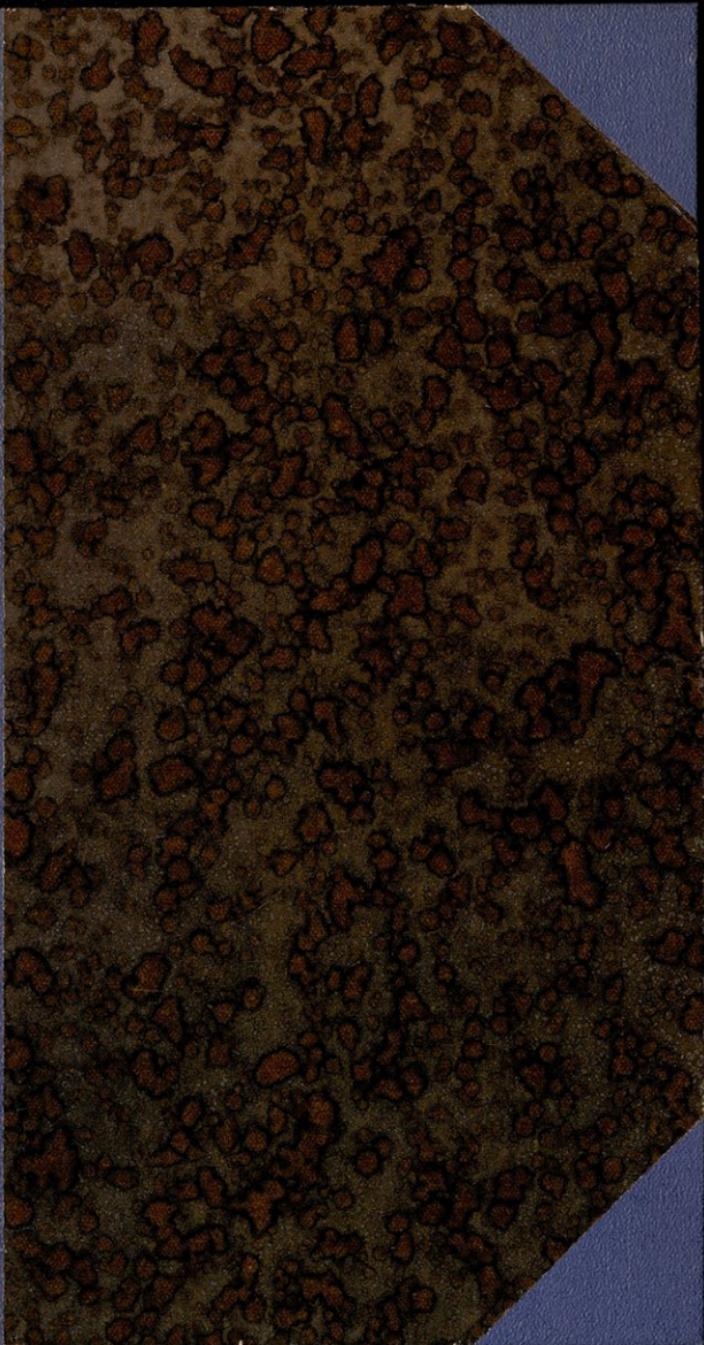
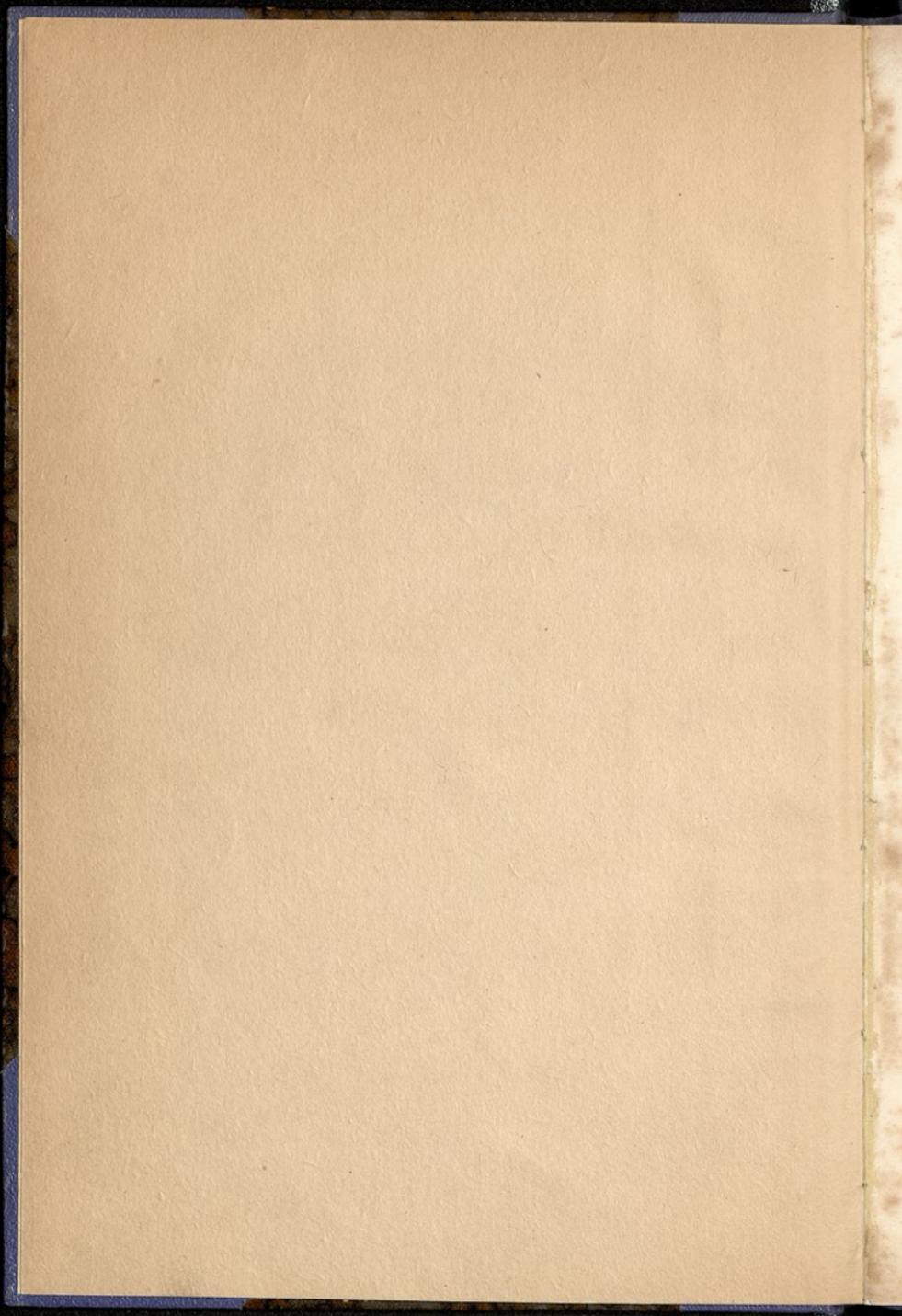

VI
A. 20.369
c

VITAE SANCTORUM.

THE BAPTIST

V I T A E
S A N C T O R U M.

E CODICE ANTIQUISSIMO PALAEOSLOVENICE
CUM NOTIS CRITICIS ET GLOSSARIO

E D I D I T

FRANCISCUS MIKLOSICH,

PHIL. ET JURIS DOCTOR.

ACCEDUNT EPIMETRA GRAMMATICA QUINTA.

VIENNAE, 1847.

APUD WENEDIKT VIDUAM ET FILIUM.

МАТРИЦА

20369

030651334

P r a e f a t i o.

Vitas Sanctorum, quas nunc emittimus, exscripsimus e codice, qui, olim Bartholomaei Kopitarii, nunc cum reliquis ejus libris servatur in Bibliotheca Lycei Labacensis. Codex initio et fine aequa ac nota anni caret: respiciens tamen et literarum et vocum formas non dubitabit eum seculo undecimo assignare et antiquissimis linguae nostrae monumentis adnumerare.

Signa in hoc codice occurrentia convenient cum illis, quae in S. Joannis Chrysostomi homilia, a nobis anno superiore edita, indicavimus: Spiritus lenis a) imponitur semivocali κ: Δ'κηνъ, гостпод'κ; b) notat vocalem excidisse: кораб'никоъ pro — вѣн —, застжп' никъ pro — пѣн —, оуп'ваиъ pro — пъв —, ник'то pro — кът —, затворив' pro — ривъ, роумъска'го pro — кааго. Spiritu aspero insigniuntur a) vocalis aut diphthongus, a qua vocabulum incipit: Δκзі, іако. Deme оу et w. b) duarum vocalium immediate sese excipientium posterior: твойхъ, сватжиймъ. Deme ю et иж. Raro talis vocalis spiritum lenem habet: вожинъ, хроминъ. Accentu circumflexo distinguuntur a) оу et w: оүбо, ѿсана. b) ю et иж praecedente alia vocali: очиюб, свбиж. c) vocalis praecedente consona л aut н molliter pronuncianda: къ немоу, глаголетъ, днаволи, съ нимъ, о ннхъ, спасителъ, наинъ, глагола, за иж,

глаголъштоу, аггелъ, аггин, кѣла, акакии, quae vocabula in aliis codicibus sic scripta reperiuntur: къ икмоу, глаголътъ, глаголиа, за иж, глаголъштоу.

Quo accuratius proprietates nostri codicis cognosci possint, etiam sequentia notabimus:

1) и quandoque ante aliam vocalem mutatur in ѿ: авѣи, матерыж (et материј) прѣпладѣнъи, юдногласъи.

2) Semivocales з и ѿ saepissime confunduntur: нашъ рго нашъ, къ рго къ, отъвѣтѣхъ рго отъвѣтѣ —

3) Semivocali ѿ subinde substituitur е: денъ, доменъ рго домънъ е graeco Δόμνος, левъ, легъко, лъстецъ, тем'ница рго: левъ, легъко, лъстъцъ, тъмница.

4) Rarissime pro зи scribitur ы: вки, патки.

5) Si consonae л и и molliter pronunciandae sunt, vocalis sequens и, ѿ, а, е, ж, ѵ accentu circumflexo insignitur: диаволи, прѣисподъи; съпаситель, влагъинъ; глагола, на ида; изволеник, гоненик; (et испльнене), глаголъ ванж; раздѣлъа, изиинъ. Si vero sequitur vocalis а vel оу, haec ad normam aliorum codicum mutatur in diphthongum ио: въишнаго, покланяниe; подателю, влю-дѣте. Idem signum imponitur etiam vocalibus е и и, sequentibus consonas gutturales г и ѿ: аггелъ, аггин; кѣла, акакии. Non dubito, quin in hoc casu г и ѿ pronuncianciandae sint, uti serborum Ѣ и ѩ: si enim

hae consonae uti ante vocales а, о, оу, ж
pronunciari deberent, certo librarius non im-
posuisset signum, quod consonis а et и mol-
liendis inservit; si vero г et к uti ц vel ч
sonarent, hasce literas, minime vero г et к,
scripturum fuisse puto.

- 6) тъ subinde ponitur pro а, uti in codicibus glagoliticis, diphthongo а carentibus: нжинѣ (et нжина), диаволѣ pro — аи, ванѣ pro — иа, раздѣлѣа, про — аиа помзишлѣа про — аиа, мжчинеи et — аи, морѣ про — риа, манастирѣ про — риа.
- 7) Rare у про оу scriptum reperitur: мору, агрнколау et фуртоунатианъ про — роу аоу et фоур —
- 8) Consona composita ѿ codex noster caret, habet enim: живжште, лште, твораштииъ.
- 9) а epentheticо inter consonas labiales et quas-dam diphthongos inseri solito caret codex noster: добыкстъ, крѣпъиахъ, погоузыж, избакиени, земъи.
- 10) ск ante vocales и et ѿ mutatur in ст, in aliis codicibus in сц: жидовъстии, егупть-стии, вѣсовъстѣмъ, пжнтьстѣмъ, римъстѣи.
- 11) д euphonicum inseritur inter з et р: издрадъ издрешти, издрѣкzi, въздроу. Eandem consonam euphoniae causa insertum reperies in иждени рго изъ жени.
- 12) In locali sing. adject. formae definitae habes ъемъ et ъемъ рго ъемъ (ъемъ): огњићемъ, вѣсовъстѣмъ, пжнтьстѣмъ.

13) Vocali nasali aliorum codicum α in nostro respondet litera, quae non nisi in hoc codice occurrere videtur: α ; literae vero m , in aliis codicibus usurpatae, substituitur α , ita ut ab initio vocabulorum et post alias vocales scribatur α , post consonas vero α : **ѧՅՆԿ**, **ԸՐԿԱ**, **ԸՎԱՑԻՒ**. Semel tantum contra hanc regulam in nostro codice leges: **ԸՎԱՑԻԱ** v. 75 pro **ԸՎԱՑԻԱ**. Qui igitur genuinam linguam palaeoslovenicam linguae ecclesiasticae a Serbis, Russis et recentioribus Bulgariis mutatae anteponunt, nobiscum literis α et m , non vero α et m utentur.

Vindobonae cal. octobr. 1846.

Editor.

Месяца марта. д. дынъ. мъченикъ стѣшхъ
мъченикъ. м. иже въ севастии мъчени въша.
Въ лѣтѣхъ ликійнія цѣра вѣаше го-
нѣніе велико на христианы, и вѣ-
си благовѣрныѣ живжшти о хѣ ноу-
ждаахъ са жрѣти богомъ, агриго-
ллоу воеводѣ сѫштоу гоувителю
сѫштоу сверѣпоу и вѣстроу къ дна-
воли слоужъвѣ. христиани же, иже вѣ-
хъ въ воинствѣ, вси ноуждаахъ са от
нїхъ жрѣти вѣсомъ. вѣахъ же воин-
ни кападокийскія страны въ
саноу юдномъ живжште благовѣр-
нѣ числомъ. м. непобѣдиміи
въ ратехъ, а се имъ имена: дometиа-
нъ, исухнн, змрагдъ, мелитонъ,
ираклн, алеандръ, еутухн, лу-
симахъ, домнъ, сакердон, куронъ,
сунонкъ, Ѿандн, сеурнанъ, ендкн,
акакн, иванъ, гани, аднасин, горко-
нин, оғалъ, ноулианъ, сисини, фил-
кимон, куріл, оғалерн, клавдн,
прискъ, деодоул, еутухн, флагш,
лещнин, аггн, аетн, никал, хоу-
днон, илиадн, кандиа, дешфна, 25
валернанъ. си вси ати вѣвжште отъ
воеводъ, ноуждаахъ а жрѣти вѣсомъ.
нача же воевода глаголати имъ: ѿже оу-
спѣшъно вамъ въ ратехъ показасте
и добыкѣсть дроужинѣ своимъ, пока-
жате и нзінѣ юдногласыѣ ваше, и по-
корите са въ коупѣ цроу законоу, и
жърѣте богомъ прѣждѣ мжкъ. стїи

же рѣша пакости никоу · аште за съмртънааго цѣа боржште са одолѣва-
хомъ , иакоже и тѣ послоушкство ѹк-
ши , колико паче за бессмртънааго
цѣсара подвизаіште са побѣди-
мъ твоюго злоказынънааго нрава;

35

агриколи вонвода глагола · юдно отъ
двою прѣдѣлежитъ вамъ , или жър-
ше Богомъ въ санѣ и въ чисти достоинно-
мъ вѣти , или не покорившѣ са отъ-
яти живота и воинство , и отънѣдъ
оуже прѣдати са мѣкамъ · помѣсли-
те оубо и изволите юже на полѣзж ва-
мъ . стин же глаголаша · юже на полѣ-
зж намъ , гь печетъ са . вонвода гла-
гола · не много глаголите , ик оутро
пристїпившѣ жърѣте Богомъ . и по-
велѣ а вѣвести въ темницѣ . вѣлѣ-
ваше же стин въ темницѣ прѣкло-
ниша колѣнѣ свои , и молиша га гла-
голиште · изми насъ ги отъ напасті
и отъ съблазнѣ твораштиихъ беза-
кониє . вечероу же вѣзвшоу нача-
ша пѣти фалмъ сии · живши въ по-
мошти вѣшкнаго въ кровѣ ба небе-
снаго вѣдворитъ са , рече Госпо-
деви , застжникъ мои юси тѣ и 60
привѣжиште єзъ мои , оуп'важ наинъ ,
яко тѣ избавитъ ма отъ сѣти ловкча
и отъ словесе матежна , и конкавш-
ше фалмъ помолиша са , и вѣставшѣ
пакъ поіајж до полуу ношти . вѣаше
же старѣи имъ въ пѣснехъ стзин ку-
ришнъ а въ отъвѣтѣхъ стзин кань-
дилъ и доменъ , и явивъ са имъ спаси-
сителъ рече изволеније ваше добро ,

40

45

50

55

60

65

иже сътрыпти до конца, тъ съ-
пасетъ са . въси же оуслышаша гласа
сего, и възвѣши въ страсъ бесѣда прѣ-
вѣша до свѣта . призываю же воево-
да въса дроугї скома повелѣ приве-
сти сваткіа . и пришедшемъ ста-

70

ша прѣдъ воеводж, и нача глагола-
ти имъ воевода . иже имамъ издре-
шти, не на благодѣти зъра глаголѣ,
иакоже естъ истинна, илко сътъ
воинъ подъ црѣмъ, искажъ акзі въи,
ни храбъри, ни мжди, ни красъни,
ни тако любими мној . да не оубо лю-
бъве мою на ненавистъ прѣнесете,
се оубо въи естъ ненавидѣти и любитї.

75

стъин кандилъ глагола . противъ
твоемоу нравоу и има твоє положено
въистъ, агриколау, сверѣпъ бо иси ль-
стецъ . воевода глагола . не рѣхъ ли
ти, иако въ васъ естъ ненавидѣти или лю-
бить; стъин кандилъ глагола . илма-

90

же илко естъ, не тъ оубо сверѣпоун,
отъ ба ненавидимъ, не изволи люби-
ти насъ, неподобнѣ и завидѣливе
и покръжене тъмој . слышавъ же се
воевода въздроу акзі левъ, и повелѣ
съязнати я, и влачаште вести я въ
тем'ници . стъин куришнъ глагола .

95

не въза власти мжчти насъ, илко
въпрашати . тъгда възвоявъ са воево-
да повелѣ лежко илъ вести въ тем'-
ници , запрѣтивъ агла капиклариу
тврѣдѣ блости илъ, жъдѣаше бо и
доуѣова пришествниа, и въсь оубо де-
нь и ношъ оучлахъ са отъ стааго ку-
ришна . глаголаше бо имъ . братниа,

100

105

по строю вжно дроужина вуихомъ
 въ маловрѣменънааго сего жития,
 да не отзажимъ са оубо отъ севе, ик
 такоже жиҳомъ юд'оиж дшеиж и юди-
 нѣмъ оумомъ, такоже и послоушъ-
 ствоуемъ: икоже съде вуихомъ и-
 скоушени маловрѣменъноуоумоу
 цроу. такожде поташтимъ са иску-
 шени обрѣсти са бобу, великоуоумоу
 цроу минжвжшемъ же дѣнемъ . з . сж-
 штемъ ст҃химъ въ темъници при-
 де доуѣзъ отъ кесарнѧ, и пришедъ въ
 севастии въ. и . день сѣдъ съ коюводж
 повелѣ привести ст҃хіа. ведомомъ
 же имъ оучааше а ст҃хіи курини 120
 глагола, братия, не възвомъ са, ик-
 да во въ ратехъ обрѣтахомъ са, и по-
 молахомъ ба, то помагааше намъ,
 и оделѣваахомъ, и вси побѣгаахъ,
 и мзі юдини . м . по срѣдоу ихъ обраштахомъ
 са помъ- 125
 ните ли, икогда са бѣрахомъ на велицѣи брані, съ
 слезами молѣхомъ ба,
 и дастъ намъ єзъ сиаж, да ово отъ нихъ?
 оубихомъ, овзі прогнахомъ, и ни юди-
 нъ отъ насъ не вѣи извѣнъ отъ толи-
 ка народа . ныніа оубо трои сжти пако-
 сти дѣїште намъ, сотона и доуѣзъ 130
 и коювода, ик всѣко юдини юстъ съ нами и тѣ-
 же невидимки єзъ . да ли син оубо . м . мз
 да оудолѣкти; да не вѣдетъ, ик мо-
 лж васъ, помолимъ оубо акзі въ инж 135
 нынѣ ба, и не имжть къ намъ прико-
 снѣти са мѣсти и мѣкти, ни жэзі.
 не всер'да ли, икда начынѣхомъ са
 брати, глаголаахомъ фалмоса сего;

Бѣже, въ имѧ твоє сѧпаси мѧ, и въ силѣ 140
твоєи сѧди ми, бѣже, оуслыши молитвј
мої, въноуши глаголы оустъ моихъ .
и нынѧ того ръцѣмъ фалмоса, и оуслы-
шитъ насъ, и поможетъ намъ и ведо-
ми къ пакостникомъ сего фалма гла- 145
голаахъ, и вси сѧнидоша са видѣтъ .
ставиши же имъ прѣдъ воїводж и доу-
късомъ, възкрѣвъ на ѿа доуксъ глаго-
ла . синъ хотѣли въша, да вольшемъ чь-
стемъ достонни бѣджти, бѣдетъ же 150
вамъ отъ мене честь велика и дари бо-
льши инѣхъ, да оуже юд'но отъ двоїго
прѣдложимъ вамъ, или жършемъ
богомъ саномъ великомъ и чистемъ и
даромъ достонномъ вѣти, наи не по- 155
кориевшемъ са отълати поасы и воинь-
ство, и отънаждъ оуже прѣдати мжка-
мъ . кан'днах глагола . възъми и по-
асы наша и тѣлеса, ничто же во намъ Ѿа
честынѣише . тѣгда доук'съ повелѣ ка- 160
меннимъ лица имъ вити . стѣни ка-
н'днах глагола . наставиши тѣмѣ,
и всего безакония оучителю, начни
се творити, и оузыриши мѣсть свої .
въздроуївъ же воївода на слоугоуїшта- 165
и воиніи рече . и злїмъ слоугы, по
ч'то въ скорѣ не творите повелѣнаго
вамъ; въземъ же слоугы каменне
дроугъ дроуга виаахъ . видѣвъше
же стѣни виашихъ дрѣзи въша . ра- 170
згнѣвавъ же са доук'съ възъмъ камзі-
къ враже, да оударитъ юд'ного отъ
стѣнихъ . възвративъ же са камзікъ
на лице кнаже, и скроуши юмоу въсе
лице . тѣгда стѣни куршнъ рече . во- 175

ржштии са съ нами врази наши , ти и-
звемогоша и падоша , въ истинѣ , да
вънидеть оржикъ ихъ въ сердъца ихъ ,
и лжци ихъ да съкроушатъ са . воево-
да рече . тако ми вози , влкьство нѣ-
кою вгистъ . стѣніи доменъ рече . тако
ми ѿхъ , бѣ нашъ вѣмѣстнаи са юсти
въ ны , бесгудъна же лица ваша глаго-
лжштаа на ба неправедж , бесчестни-
я во испльнѣне , не стїдиши ли са , прѣ-
исподніи темъкъи диаволе , и штв-
ждъ истинѣ , подателю блазномъ ,
глава диаволѣ тѣ юси агриколау , а о-
пашь лисни доукъсъ , иже съ тобою .
и рече къ нимъ глагола . пожърѣ-
те богомъ , аште ли ни , то зълѣ има-
те измърѣти . мнози же отъ на-
рода , видѣвъше мжчилніа съ-
сѣдзі , оувокивъше са прѣштениа
послоушаша кназа , и отъстѣжиша
отъ вѣрзі хрисостовзі . обѣшташа
же са нѣкотории отъ нихъ , числомъ
четыри десати , добыкъ съходивъ-
ше съконъчати са , и глаауж съ пѣ-
ваниемъ дроугъ къ дроугоу . влю-
дѣте са , братия , не отзврѣзѣмъ са
господа нашего Ісѧса , да и тѣ не о-
тзврѣжетъ са насъ , разоумѣніе ,
иако оуже рече господь . не оубонте
са отъ оувивающтии тѣлеса ,
доуша же не могжшемъ оубити ,
оубонте же са паче могжштааго
и доуша и тѣло въ родкствѣ огнь-
нѣѣмъ погоубити . дроугъ дроу-
га же крѣпкауж словескі сими . фу-
ртоунатианъ же кназъ рече . ви-

180
185
190
195
200
205
210

ждж въ мжжи растомъ доврги и
красиці, и словомъ оумждренці,
и како таковъи прѣль-
сти прѣдасте са, кд'нога испо- 215
вѣдаиште, и христоса нѣкого, юго-
же акы злодѣя жидовъстии отро-
ци распаша. стѣн же мжченикъ
терентин, оуста всѣхъ, рече
аште въ вѣдѣлъ кназъ силж распа- 220
тлаго, то оставилъ въ коумирскж-
иј соукѣтнож лѣсть, и томоу са по-
кланялъ, и томоу вагаждавъ и-
стинноуомуу сноу отъ отъца, вла-
годатъникоу и милюсрѣдоу, мило- 225
стивоу, иже покъновениимъ и по-
велѣннимъ отчемъ на земли съ-
шедъ и божество въ чловѣчско и-
стество оукрасивъ, иже и подъ
крѣстъ нашего ради спасения. 230
фоуртоунатианъ же кназъ то слышавъ рече къ
сватиимъ · пожърете ли, или при-
коснажъ са оудовъ вашихъ погоубъ-
иј въ . терентин рече · мѣнѣлъ ли 235
иси страхъ оубоати са намъ; нѣ-
смъ бо тольма слаби, да оставимъ
жизнодавъца, и поклонимъ са
богомъ стоужднимъ, и простѣ-
к твори, иже хощеши о насъ . ра-
згнѣвавъ же са кназъ повелѣ 240
раздѣрати ризы ихъ, и вести я
въ црквиште коумирскю .
вѣахъ же капишта та позлаште-
на и оукрашена красою много-
цѣнною . вѣлѣзъ же кназъ ре- 245
че имъ · пожърѣте великоуомуу
богоу ираклю, видите славж и си-

лж юго . терентий рече . прѣль-
штающи са , не вѣдзі полъзынаа ти .
ва ова слоузы сотонинѣ , юште ли не оу- 250
вѣрити вио прѣвзии начаткѣ мѣка-
мѣ , начнѣта и вѣторою . слоугы же
глаголаша ст҃химѣ . овоуїнни , всесѧ
миости и Богомъ врази , чесо ради не
жърете Богомъ ; ст҃хи курішнѣ рече . 255
мѣ къ юдномоу Богоу приближаюмѣ са ,
рави йсѣса , стѣаго дѣха скрьшити изво-
леник и тѣченик страстемѣ , и вѣньца
възати нѣтълѣнию , побѣдившее ва-
ша злоказыннія правы . тѣгда доу- 260
к'съ повелѣ вести ихъ въ Тем'ницѣ , да
помзіслити что о нихъ . вѣведеномъ
взівшемъ имъ въ Тем'ницѣ , нача
ст҃хи курішнѣ пѣти съ всѣми ими
глагола . къ тебѣ вѣзвѣдохомъ очи на- 265
ши , живожтоуому на небеси , се яко
очи рабъ въ рѣкоу Господи своихъ ,
яко очи рабій въ рѣкоу Госпожда сво-
їя , тако очи наши къ Гоу боу нашемоу ,
доижде же оуштедрити ихъ . и по моли- 270
твѣ къ шестоуому часоу ношти , и
гласъ взістъ къ нимѣ , и явившоу са и-
мѣ боу и глаголжшоу . вѣроули въ ма ,
аште оумъретъ , живъ бѣдетъ , дрѣза-
ните , не вонте са ихъ мѣкъ , маловрѣме- 275
нны во сѫтъ , сѫтрапите мало , и зако-
нѣнѣ постраждите , да вѣньца възы-
мете . прѣбзиша же въ тѣ ношть весе-
лаште са о наказании Господнѣи .
оутроу же взівшоу въ тѣ днѣ повелѣ 280
извести а ис темница и привести . и
ставшее прѣдъ пакостникі рѣша .
юже хощете , творите . яви же са дна-

волж о деснож држда мечъ, о лѣвеж
же змин, глаголаше же къ оуchoу агри-
колау · мон юси, подвизан са · повелъ же
коюода съвѣзїише за вѣж вести
въса въ коупѣ къ юзероу · кѣтъ во въ се-
вастии єзеро, имзі водж многж . въ то
же врѣма, югда ст҃ылъ мѣчлахж, вѣаше 290
стоуденъ велика, вѣведише же а нагзі
поставиша по срѣдѣ єзера . вѣаше же
и вѣздоухъ стоуденъ и часъ бриджъ,
къ вѣчериоу во вѣаше дѣни . пристави-
ша же имъ стража воинзі и капикала-
рия . въс краи же вѣаше юзера баѣ раб-
ждежена, да, аште кто хоштеть пристж-
пити и юзбѣгножти, привѣжитъ къ ба-
ни . въ часъ же привѣши ношти съклѣ-
штаухж са отъ стоудени стнн, и тѣ-
ло имъ распадааше са · юдинъ же отъ 300
числа . м. отпадж привѣже къ бани,
и прикосножъ са къ топлотѣ, ани рѣ-
стала са, и тако отъдастъ дшж свој .
стий же видѣвши рѣша, яко изъ юди-
нѣхъ оустж, гласомъ великомъ · юда въ
рѣкахъ прогнѣвающи са, ги, ли въ рѣ-
кахъ юростъ твою, или въ мори оустрѣ-
мыеникъ твою; иже во отжалживъ са
отъ насъ, акъ вода разлила са, и разидо-
ша са въса кости юго, мж же не отъстж-
пимъ отъ тебе, донѣждѣ же оживиши 310
насъ, и имъ твою призовемъ, юго же
хвалитъ въса тварь, змииве и въса вѣ-
зденина, огнь, градж, сиѣгж, ледж, доу-
хъ боуренъ, твораштни слово юго, хо-
дан по мороу акъ по соуchoу, и сверѣ-
пзимъ влнамъ помаиннимъ ржкоу
твою кротан, и нзїна тзы юси, ги, иже

оुслжшавъ миусиј и дајшта зна- 320
мениа и чоудеса въ егуптѣ въ фараонѣ и въ людехъ юго, раздѣлѣа море и
въ поустыніи наставивши люди
своѧ, иже оуслжшавъ иакова мола-
шта са вѣжашта всепрѣштения и- 325
саавова, иже съ юсифомъ продавъ са
и сѫпасъ юго, иже оуслжша ст҃циа апо-
столї, и насъ оуслжши, ги, и да не пото-
питъ насъ боура водънаа, ни пожъретъ
насъ гложбина, яко обништахомъ зѣ- 330
ло, помози намъ, бѣ с'пасе нашъ, яко ста-
хомъ въ гложбинѣ мору, и мокрї вѣ-
ша ноги наша кръвъж нашеј, облегчи
тагости наша и лютости вѣздоу-
ха, ги бѣ нашъ, и да оувѣдатъ вси, яко 335
к' тебѣ вѣзвахомъ, и сѫпасени вѣхомъ,
к' тебѣ оупвахомъ, и не постыдѣхомъ
са . и сѫштоу часоу третиомуоу ношти
слжнѣце о нихъ вѣсна топло, яко въ жатвѣ,
и растаавъ са ледъ, вѣистъ вода топла . вѣ- 340
си же стрѣгжтии съномъ съдржими
вѣахъ, юдинъ же капиларни вѣаше
вѣда, и послоуша я молашть са ихъ и по-
мзиша юа, како, иже привѣгъ къ бани,
не вѣчте са съ четвирьми десати, на авѣ- 345
ю отъ топлоти растаа са, а сини въ колицѣ
мразѣ сѫште до селѣ живи сѫти и зъра
свѣта иже о нихъ и вѣзрѣвъ на небо
хота видѣти, отъ кждоу юстъ свѣты ,
видѣ вѣнъца сѫходашта на глави ст҃ци- 350
хъ числомъ . а. и помзиша вѣ себѣ
глагола . четвире десате ихъ юсты, то како
юд'номоу нѣстъ вѣнъца; и разоумѣвъ,
яко привѣгъи въ бани не причтенъ вѣ-
стъ къ нимъ, и вѣзвоуждъ вѣса стрѣгж- 355

штада, и съвръзъ ризъ съ себе, на лица и-
хъ вскочи въ езеро, въпна и глагола.
и азъ кръстиянъ есмъ, и въшедъ посрѣ-
дъ ихъ рече· ги бе, въроуъ въ та, въ нъ-
же и си въроваша, и въчъти ма въ на, и 360
съподови ма искощеникъ мжкъ приѧ-
ти, яко да и азъ искощеникъ вѫдъ. по-
вѣжденъ же въвъ днаволъ прѣмѣни
са въ мжескъ образъ, съвазавъ рѣ-
цѣ свои и колѣнѣ свои дръжа глагола- 365
ше· оувъ мънѣ, оувъ мънѣ, повѣждѣ-
ни въихъ мжжи сими свѣтлими, и въ-
хъ въсѣмъ въ рѣгъ, не имъ юднооу-
шенъ слоугъ, аште бо въихъ имѣлъ, то
не въихъ повѣжденъ въилъ, и нзинѣ что 370
сътворж; развраштж срѣдъци кназе-
ма моима, и съжегжтъ тѣлеса стѣнихъ,
и въ рѣкѣ въврѣгжтъ, и се сътворж, да
и остатъка ихъ не вѣдетъ. стѣни же ку-
ришнъ рече· кто богъ велики, яко богъ 375
нашъ; тзі яси богъ творанъ чоудеса,
сѫштада бо на нзі по наскъ сътвори, и ли-
шеникъ четвъръ десатъ напльнилъ яси.
и начаша пѣти· съпаси ны, ги, яко оскѣ-
дъ прѣподобници. оутроу же въвъшъ 380
придоста нечѣстиваia мжчитела, и о-
брѣтоста капикларна съ ними сѣда-
шта, и въпросиста воннъ, чѣто видѣвъ
сътвори се; рекоша же вонни· мжъ яко
же измръли вѣхомъ съномъ, онъ же въ-
дѣ въ вѣжъ ношть, и въ незадапъ възвоу-
ди нзі, и видѣхомъ свѣтъ велики на ни-
хъ, онъ же авнѣ съвръзъ ризъ свомъ въ-
скочи въ на въпна и глагола· и азъ кръ- 385
стиянъ есмъ, и разгнѣвавъша са мж-
читела повелѣста извлѣшти а, и и- 390

ЗВАДАВШЕ А ВЕСТИ НА ВРѢГХ МОРѢ И ДР-
КОЛ'МИ НОГІ ИХХ ПРѢБИВАТИ . ІДНОГО
ЖЕ МАТИ ПРИЛЕЖАШЕ ИХХ , ВЪ ЕО СЦИН
ІА ЮНЧИ ВЪСѢХХ , И БОЯШЕ СА , ІДА КАКО
ОТЪВРѢЖЕТХ СА . И НАНЬ ПРИСНО ВЪЗИРА-
ШЕ ВЪЗЛАГАІШТИ НАНЬ РЖЦѢ И ГЛАГО-
ЛЖШТИ · ЧАДО МОЕ СЛАДЖКОЕ , ІШТЕ МА-
ЛО ПРѢТРЗПИ , ДА СВОРЖЕНХ БѢДЕШИ ,
НЕ БОИ СА , ЧАДО , СЕ БО ХС ПРѢДСТОИТИХ 395
МАГАД ТЕВѢ . ІЕГДА ЖЕ ИМЪ ПРѢБИВАДЖ
ГОЛЪНИ , ПРѢДЛАДЖ ДША СВОЈ ГЛАГОЛЖ-
ШТЕ · ДША НАША ІАКО ПТИЦА ИЗБАВИ СА О-
ТЦ СЕТИ ЛОВАШТИХХ , СЕТХ СВКРОУШИ
СА ИМЪ , ИЗБАВКИИ БЗІХОМЪ , ПОМОШТЬ 400
НАША ВЪ ИМА ГОСПОДЪНѢ , СЪТВОРЪШААГО
НЕБО И ЗЕМЛѢ . И ВЪСИ ВЪ КОУПѢ РЕК'ШЕ А-
МНИХ ПРѢДАША ДША СВОЈ . СЦИН ЖЕ ,
ОУЧИМЪИ МАТЕРИИЖ , ИМЕНЕМЪ МЕЛИТХ ,
ІШТЕ ДЗІХААШЕ . ПОВЕЛѢСТА ЖЕ МЖЧИТЕ-
ЛѢ ПРИВЕСТИ ВОЗІ , И ВЪСКЛАДЖШЕ ТѢЛЕ-
СА СВАТЗИХХ ПРѢВЕЗОША А НА ВРѢГХ РѢ-
КЗІ , ОСТАВЬШЕ ЮНОШЖ , ЧАЖШТЕ ІМОУ ЖІ-
ВОУ ВЪТИ · ВИДЂЕВШИ ЖЕ МАТИ ІГО ТЦ
ІДИНХ ОСТАВКИИ , ОТЪВРѢГЖШИ ЖЕНЬ- 415
СКЖЖ НЕМОШТЬ , ВЪЗЕМІШИ ЖЕ МЖЖСКЖ-
ИЖ КРѢПОСТЬ И МЖДРОСТЬ , И ВЪЗЕМІШИ
СНА СВОІГО НА РАМОУ , КРѢПЖКО ВЪ СЛѢД
КОЛЖ ИДЂАШЕ · НОСИМЪ ЖЕ СІЙ МАТЕРКІЖ
ПРѢДАСТИ ДХХ СВОІ , РАДОУА СА . НЕСИШИ ЖЕ И 420
МТИ ІГО ПОВРЖЕ И ВРѢХОУ ИХХ . ВЪЗГНІ-
ТИВШЕ ЖЕ ОГНЬ СЖЖЕГОША ТѢЛЕСА СТЗИ-
ХХ . СЪВѢТХ ЖЕ СЪТВОРЪША МЖЧИТЕЛѢ .
РЕКОСТА · СИА ОСТАНКІ , АШТЕ СИЦЕ ОСТА-
ВИМЪ , ВЪЗДТИ А ИМЖТХ КРѢСТИАНИ , 425
И НАПЛІННТИ ВЪСЬ МИРЖ , НЖ ПРИДЂТЕ ,
ДА А ВЪВРѢЖЕМЪ ВЪ РѢКЖ , И СЪВГРАВЪ-

ше кости стѣхъ, и пепелъ съметъше
въсѧпаша въ рѣкѣ, и нич'ко же не погоу-
би рѣка ихъ. по трѣхъ же дніехъ явиша 430
са епискоупоу града того, именемъ петроу,
яко сѧтъ съхраїені кости наша семь мѣ-
стѣ, приди оубо въ ношти и ѹзнеси ны и-
здрѣкъ, и понижъ епизъ клирикъ и мѣ-
жа вѣрынъ, и пришедж ста на врѣзъ рѣ- 435
къ, и се просвѣтъша са кости стѣхъ въ
водѣ, акъ и свѣтилкици, и аште кде о-
ставиена вѣвлаше кость, свѣтомъ явъ-
лаше са, и тако съвѣравъше кости стѣхъ^и
мѣченикъ, положиша я въ ракахъ, и си-
це пострадавъше вѣнчани вѣша и си-
каижъ, яко и звѣзды въ всемъ мирѣ,
богоу вѣровавъше, х҃са исповѣдавъше,
стааго дѣха не отъврѣгъше са, прослави-
ни вѣвъше о х҃ѣ, памѧть въ житии семь 445
оставиша на спасеніе всѣмъ вѣроуї-
шиимъ въ оцѣ и сиѣ и стѣхъ дѣхъ. ати же
вѣша стии мѣченици на мѣчению о х҃ѣ
прѣждѣ четвирѣ каландж марта, си рѣчъ-
въ . къ. феуроара, прѣдаша же свою доуша 450
господеви прѣждѣ . 3 . днікъ марта при ли-
кинни самовласткци, нам же цѣкарѣствѣ-
штоу гоу нашемоу и боу и сїсоу и вла-
дзицѣ нашемоу ісъ х҃соу, иможе істѣ слава 455
и држава и честь нынѣ и присно и въ вѣкъ вѣкомъ аминъ.

Месяца марта въ . а . житие григора патриарха роумъскаго .

Блаженъ григорий поставленъ
въистѣ патриархъ стѣни вѣкѣ цркви
кви римъстѣи, а прѣждѣ патриаршества 460
цркноризицѣ вѣ въ манастири стѣл-
го апостола андрея, нарицаемаго
клиоскаура, влизъ ст҃оую мѣченикоу
їшана и паула . вѣаше же игоуменъ то-
го манастирѣ, мати же юго блаженая си- 465
авия живѣаше влизъ вратъ стѣлго пау-
ла апостола на мѣстѣ нарицаемѣмъ
кѣла нова . тѣ же блаженъ григорий юг-
да сѣдѣаше въ хъзинѣ своєи и писал-
ше, приде къ нѣмоу маломоштѣ, мола и 470
и глагола . помилоуи ма, рабе ба вѣшь-
наго, яко старѣшина вѣхъ кораб' никомъ,
и истопихомъ сѧ и погоувихомъ много и-
мѣніе, и своє и стоужде . любониши-
и же и по истинѣ рабъ христосовъ приз- 475
вавъ слоугжъ своєго глагола юмоу . брате,
шедъ даждъ семоу . с . златицъ . вратъ же ше-
дъ сътвори, якоже повелѣ юмоу рабъ божии
григорий, и дастъ маломошти . с . златицъ,
и отиде . пакъ оубо мало прѣмоудивъ въ 480
тѣждѣ денѣ приде тѣждѣ маломошть къ
блаженоуому григороу глагола: помилоу-
и ма, рабе ба вѣшнаго, яко много погоуви-
хъ, а мало ми яси дадъ . блаженъ же приз' 485
вавъ слоугжъ своєго глагола юмоу . иди брате, даждъ юмоу дроугжъ . с . златицъ . сътвори
же вратъ тако . вѣзъмъ же ништи . ві . зла-
тицъ отиде . пакъ же мало помоудивъ тре-

ти є тъжде дънъ приде къ блаженоуоумъ
григорио глагола· помилоуи ма , рабе бога 490
въшъни го , даждъ ми дроугокъ благословъ-
єни€ , яко много погоувихъ . блажензи же
призвавъ слоугъ своекъ глагола юмоу· иди ,
даждъ юмоу дроугъ . с . златицъ . отъвѣ-
шавъ же глагола· вѣрж ми ими , чистини 495
отъче , яко нѣстъ осталъ ни юдина злати-
ца въ ризъници . глагола къ нѣмоу блажензи:
не имаши ли иного никакого же съсъда , ни
ли ризна , да даси юмоу ; онъ же отъвѣшта-
въ рече· иного съсъда , чистини отъче , не 500
имамъ развѣ съреврънаго блюда , иже
ю послала поспожда велика съ коуцикъ .
глагола къ нѣмоу рабъ вѣйи григории· иди
брате , даждъ юмоу блюдъ тъ . братъ же
сътвори , якоже повелѣ юмоу блажензи , 505
и дастъ ништоуомоу . ништии же възѣ-
мъ . ві . златицъ и съреврънаго блюдъ отиде .
ягда же и поставиша патриархъ стѣни црь-
кви римъстѣи , по обвѣчаю патриархъ-
скоу повелѣ сакѣлароу своюмоу въ юдинъ 510
дънъ юдноу привести . ві . маломошти
на трепезъ свої , да обѣдоуїтъ съ иїмъ .
сакѣларни же сътвори , яко же повелѣ юмъ
патриархъ , и призвава . гї . мжжъ ништи .
и ягда сѣдоша съ патриархомъ на трепе- 515
зѣ , обрѣтоша са . гї . призвавъ же сакѣла-
ра , глагола юмоу· не вѣхъ ли ти реклъ . ві . по-
звати , то како безъ моукго повелѣння
три на десате юси позивалъ ; сакѣларъ же
слышавъ и пристрашенъ възвъ отъвѣ- 520
шавъ рече къ нѣмоу· вѣроуи ми , чистини
владжико , дѣва на десате ихъ юстъ . тре-
тиаго на десате не видѣаше никъ тоже
развѣ патриархъ юдинъ . обѣдоуїште-

мъ же имъ видѣаше патриархъ третиаго на десате сѣдашта на краи стола, и се, лице юго образзі измѣнише, овогда оубо видѣти и вѣаше сѣда, овогда же отрока. и когда же всташа съ трепезы, инци всад отъпусти блаженши, а третиаго на десате, видимааго тако чоудзна, а и за- 525
ржкъ и вѣдзі и въ каѣткъ своїхъ глагола юмоу¹ заклинающ та о велицѣи силѣ всес-
држителя бoga, повѣждь ми, къто тзи 530
кеси, и что кестъ има твои. онъ же рече
къ немоу² и юже вспрашающи имене мо-
юго, то и то чоудно кестъ, оваче азъ юсми³ оубогзин пришедши къ тебѣ, когда вѣ⁴ 535
въ манастири стлаго андрея апосто-
ла, нарицаюмааго клиоскаръ, когда сѣ-
дѣаше въ хъзинѣ и писааше, юмоуже 540
да дѣва на десате златицѣ и срѣбр-
ицѣи влюдж, иже ты вѣ посылаша съ коуци-
иже блаженнаѧ славна мати твои, и да оу-
вѣси, ико отъ дѣне того, отъ юелиже пода 545
ми съ дајготрѣпѣнніемъ и простомъ
срѣдьцемъ, нарече та ѿ патриархѹ вѣ-
ти сватѣи цркви свои, за юж же и крѣ-
въ своїхъ пролин, и вѣти ти прѣмъни-
коу и намѣстыникоу вр҃ховънаго апо- 550
стола петра. глагола же къ немоу блаже-
нши григории⁵ како вѣси тзи, ико тѣгда
нарече ѿ вѣти мѣнѣ патриархѹ; онъ же 555
отвѣштавъ рече не юльма ли аггѣ-
лъ ѿ вседржителя юсми азъ, то того
ради вѣдѣ, и тогда во господѣ ма вѣ⁶
посылаахъ къ тебѣ искоусити оусрѣднѣ 560
твои, аште оубо чловѣколюбънѣ а не
чловѣкомъ твориши видѣти милость

своіж . блажензин же то слышавъ оубои 560
са , не оубо вѣаше до толѣ видѣлъ аггѣ-
ла , акже къ чловѣкоу во бесѣдова и вѣзира
наиѣ . рече же аггѣлъ къ блаженоуомуу · не
бои са , се , послалъ ма кѣти гѣ , да вѣждъ съ
тобою въ житии семъ . блажензин же слы- 565
шавъ то отъ аггѣла паде ницъ на земли ,
и поклони са господоу гла · аште малааго
того ради дланна иничесоже сїшта толи-
ко множество штедротъ показа о мѣнѣ 570
прѣмилостивзин гѣ , иакоже аггѣла сконкго
послати къ мѣнѣ , вѣти юмоу съ мно-
їхъ въ инж , каком оубо славѣ сподобатъ
са прѣвѣлаижштии въ заповѣдехъ иго 575
и дѣлаижште правдѣ , без лжы во кѣти ре-
кии , иако милость хвалитъ са на сїдѣ ,
и милоуани ништа въ закемъ даектъ богоу .
тжже самъ аггѣльскыи господь строи 580
чловѣческою спасению глаголетъ къ о
деснажъ стояштими · градѣте , благо-
словыенни отъца моего , принимѣте оубо-
тованою вамъ цѣсарство отъ начала ми-
роу , алченъ во вѣхъ , и дасте ми кисте , жа-
днѣ вѣхъ , и напоисте ма , страненъ вѣ-
хъ , и наведосте ма , болѣхъ , и присѣтисте 585
мене , нагъ вѣхъ , и облѣкосте ма , въ темь-
ници , и придосте къ мѣнѣ , кльма оубо съ-
твористе єдномоу отъ вратиа сеѧ моя хоу-
дзя , то мѣнѣ сътвористе · вѣдн же вѣсѣ-
мъ намъ почитаижшимъ же и послоу-
шаижшимъ оуслышати блажензин тъ 590
гласъ , и вѣчножъ благоинъ , аже оубо-
това бого любаштимъ и , да ны съприн-
микви сътворизъ хѣ вѣхъ прѣчистыѧ
ради матерѣ иго ст҃їя богородица , иако

тому подобаатъ слава, честь и покла-
нине, нынѧ и присно и въ вѣкѣ вѣко-
мъ аминь.

595

Мѣсаца марта въ девятнадцати десате житие прѣ-
подобнаго отъца нашего павла прѣ-
простааго.

Повѣдаше же ст҃ий божии иерархъ
и кронин и ини мнози отъ братия,
о нихъ же хъштѣ глаголати, яко
павлъ нѣкто польскіи ратан
издрадѣ беззловенъ и простъ 605
житиемъ съ красиною женой супра-
же сѧ, злонравнѣ разоумъ, аже
отан иго съгрѣшааше. на дѣлѣ врѣме-
ни же съ села напрасно вѣшедѣ въ домъ
свои обрѣте и зло творашта промы- 610
слоу на пользуноуправляемштоу
павла, и видѣвъ иж съ обичиинїј ка
хотиј вѣсниавъ сѧ вѣзыни къ нима
глагола. довѣрѣ, довѣрѣ, тако ми юсса,
не врѣгж о томъ, азъ оуже къ тому не 615
виждж ка, иди, имѣни иж и дѣти ка,
азъ бо идѣ и вѣдѣ чрѣноризецъ. и ни
къ комоуже ничъсо же рѣкъ идѣ въ поу-
стїи къ блаженоуому аntonию,
и таїкнївъ двери и ишедѣ же сва- 620
тзиин аntonии вспраша и, чьто хъште.
глагола павлъ. чрѣноризецъ хоштѣ вѣти.
откѣшта юмоу аntonии. шестъ дѣ-
сатъ лѣтъ сѧ и старъ оуже сѧ сѧ
де чрѣнецъ не можеши вѣти, и павлъ 625
че иди въ вѣсъ и дѣлаа живи благо-
дарствиа Бога, не можеши бо тѣ сѧ
трѣпѣти скрѣбни поустїиъскіихъ.

отъвѣштавъ старыцѣ рече: юже аште
 ма наоучиши, то то сътворж. рече кмѣ 630
 антонии: рѣхъ ти, како старъ иси,
 и не можеши чркненъ вѣти. иди, оинотна чюб
 аште хоштеши чркненъ вѣти, вѣ- ало же
 лѣзи въ обыштии манастиръ, иждѣ- жіаши
 же ваште братиа иестъ, иже могж- 635
 тъ тебѣ и болѣзнемъ твоимъ по- тва и оин
 слоужити, азъ бо юдинъ сѣждж ои и куїда о
 съде патыи дѣнь не вѣкоушад он од ханиопи
 брашно, и тоже по скждоу. сими оу- жижи
 бо глаголі отъганиша паула, и, ако ято о
 не рачи послоушати юго, затворив' 640
 дѣви антонии того ради не вѣ- атуонежи си
 ниде до трии дѣнии, ни захѣдоу се- въкъ вѣдъ
 вѣ. старыцѣ же прѣвѣлаше не о- ято азъ жиони
 тъхода. въ четвртъи дѣнь по- дъю изъ ит
 трѣбнаѧ поужда юмоу вѣстъ, бѣтъ и ои чюб
 и отврзъ изиде и видѣвъ пакъ и вѣдъ ил
 павла глагола юмоу отиди отъ азъ и ои
 сѫдоу, старкче, почто ма поуди- и вѣдъ ил
 ши; не можеши съде прѣвѣти. и никнай вѣкъ 650
 глагола юмоу паулъ нѣстъ ми ои и ои
 лѣзѣ иамо ити развѣ съде. и вѣдъ ил
 вѣзвѣвъ же антонии и видѣвъ, ои и ои
 како не носитъничсоже на кръмѣ, и вѣдъ ил
 ни хлѣба, ни водї, ни иного ни- 655
 чсоже, и четвртъи дѣнь иматъ илъ илъ
 тръпа без брашна, помѣсли, е- илъ илъ
 да како отпадетъ и оумъретъ, илъ илъ
 не обзикъ дашибъ, и вѣдитъ илъ илъ
 ми доушж, вѣведе и къ себѣ. илъ илъ илъ 660
 извѣстивъ же си зѣло о юемъ о вѣсе- илъ илъ илъ
 мъ блаженъи и великии антониѣ, илъ илъ илъ
 како съвржена иестъ зѣло доуша илъ илъ
 юго, христовъ же равъ зѣло простъ илъ илъ илъ

съ, нѣ по колицѣхъ мѣсациихъ 665
христовою благодѣтию, съдѣн- иши тобо да
ствоуїштоу юмоу и блаженоуоу- иши тобо да
моу антонию сътвори юмоу х҃и- иши тобо да
зинѣ осовъ, да искоусъ приметъ иши тобо да
вѣсовскъ. живъ же юдинъ о се- иши тобо да
вѣ паулъ прѣпростыи лѣто ю- иши тобо да
динно, и благодѣти съподови са иши тобо да
о вѣсѣхъ и болѣзняхъ вѣсѣцѣхъ, иши тобо да
оуправивъ до конца вѣздрижа- иши тобо да
нижній благодѣть. вѣ юдинъ 675
оубо отъ дѣнни зѣло лютѣ вѣса-то иши тобо да
шти са юноша приведенъ вѣстъ иши тобо да
къ блаженоуоумоу антонию. вѣ- иши тобо да
зърѣвъ же великии антонии на иши тобо да
юношъ глагола водаштимъ и иши тобо да 680
нѣстъ се мок дѣло, о семъ во чи- иши тобо да
ноу вѣсовѣстѣмъ начальнѣ- иши тобо да
мъ нѣсмъ са кште съподови- иши тобо да
лъ благодѣти, и син даръ иши тобо да 685
паулъ юстъ прѣпростааго. шг- иши тобо да
дѣ же великии антонии къ и- иши тобо да
скоуясноуоумоу паулоу, вѣдѣ иши тобо да
и тзи, и глагола юмоу отъче пау- иши тобо да
ле, иждени вѣсъ син отъ чловѣтии иши тобо да 690
ка сего, да цѣлъ идетъ вѣ свои и иши тобо да
домъ, и да прославитъ бога. глаго- иши тобо да
ла юмоу паулъ иши тобо да а тзи что; рече кмѣ иши тобо да
антонии нѣсмъ празднъ, азъ иши тобо да 695
ино дѣло имамъ, и оставилъ тоу- иши тобо да
отрока великии антонии и вѣз- иши тобо да
врати са вѣ свои х҃изинѣ. вѣста- иши тобо да
вѣ же безловынї старыць и по- иши тобо да
моливъ са и призвавъ вѣсашта- иши тобо да
аго са глагола рече отъци антониї, иши тобо да
изиди изъ чловѣка, вѣсъ же съ иши тобо да 700

Хоулој въпниаше глагола · не из-жонихъ и отад
дѣ, залгіи старче лжавки, възъ-^{то жицюкто}
мъ же милотијъ својъ виаше и по-^{ти и чокотъ}
хръбътоу глагола · изиди, рече и ^{чомъкоуонъфъ}
отъциъ антонини, вѣсъ же хоулзинъ ^{голубъ} 705
въштааше на антонини и на павъ-^{ди боянъ}
ла, глагола болъшкми · гладива-^{склади} и ^{жъде}
и сина ненаскіштенаа, аже ^{изведъ андеръ} оны ^{жъде}
николиже своимъ нѣста съита, ^{и въданъ яви и} але
кжъ обѣщанијъ иматасъ мнојъ, ^{и уходъ} 710
что ныл мжчита; глагола павъ-^{и икона} и ^{жъде}
ла · излѣзвеши ли или идѣ къ хрѣ-^{и жъде} и он
стосоу, и горе тѣвѣ иматъ сътво-^{и очианакраи}
рити . похоули же и хрістоса све- ^{жасеръ} 715
рѣпци тѣ вѣсъ вѣпни · не из-^{вѣжъ и} ^{жъде}
дѣ . разгнѣвавъ же са павкаи на патоци и от
вѣсъ инишедъ изъ хъзини ^{и на} ^{жъде} и анати
своїа въ прѣладыни, егуп'-^{и патоци} и ^{жъде}
тьстии зноїве оубоничимъ ^{и икона} и ^{жъде} и ^{жъде}
же сѧтъ хоуждаши вакулонъ- ^{и икона} и ^{жъде} 720
скія оноа пештыница . ставъ оу-^{и икона} и ^{жъде}
бо на камени свѣтци старыци на
знои, молиаше са богоу глагола · си-
це тѣ видиши, ісъсе, распятци
при пѣнтьстѣмъ пилатѣ, ако не 725
имамъ сълѣсти съ камене сего, ни
имамъ ясти ни пити, донъдѣже оу-
мѣрж, аште мене не оуслаши, и
ижденеши вѣса сего отъ чловѣка
сего, и свободъ сего сътвориши о-
тѣ доука сего нечистааго . юште 730
же глаголжштоу прѣпростоуоу-
моу и съмѣренуоуоумоу паулоу
їсоуовоу, прѣждѣ съконъчани-
и молитеzi, възъпи гласомъ 735
вѣсъ · идѣ, идѣ и исходѣ, ноу-

ждею и мжкојженомъ исмъ, отъходж отъ чловѣка, оуже къ томоу не приближ са къ съмѣреному и прѣпростоуому паулоу, женетъ во ма и не вѣдѣ, камо идѣ, и аби не изидѣ ти ли змилиѧ вѣсъ, и прѣложи са въ змии великъ, яко седмь десатъ лакътъ, и иде пауза къ чръмноуомуу мороу, да съконъчакти са реченою ст҃вимъ доухомъ на кого вѣзърж, и на кротъкааго и мъчаливааго и съмѣренаго срѣдьцемъ и трепештжштааго моихъ словесъ. си сжтъ чоудеса съмѣренаго и прѣпростааго паула, и ина вѣштыша и больша сихъ. сии нарече са прѣпростыи вѣсъ братиъ, иже молитвами причастыници вѣдѣмъ цѣсарства небесскаго и прино и въ вѣкѣ вѣкомъ амин.

Notae criticae.

1. **M**emoria CL martyrum ab ecclesia graeca celebratur die IX, a latina vero die X Martii. — **марта а μάρτιος.**
6. αγριγολαογ pro αγρικόλλογ, uti habes v. 40.
7. κοκвода respondet voci: praeses Actorum SS.
9. κρъстиани nom. plur. recte, non κρъстианε, est enim a κρъстианη v. 358. non κρъстианинъ. Cf. neoslovenicum krstjan.
13. қдномъ а қднъ. Habes tamen etiam қдинъ vv. 109. 125. Cf. neoslov. eden.
14. неповѣдьни male definitae formae; graecus enim sine dubio habebat ἀγέτητοι sine articulo.
15. Confer haec nomina cum nominibus graecis Menaei: **дометианъ Δομετιανός, исуҳин Ήσύχιος, змараѓдъ Σμάραγδος** (nota Slovenum pronunciationem consonae σ ante μ hodiernorum graecorum sequutum esse) **мѣлітонъ Μελίτων, ираклии Ήράκλειος, алеڙан'дръ Άλεξανδρος, εутүхин Еїтүхнс** (minus bene, εутүхин епим respondet graeco Εύτύχιος) **люсимахъ Λυσίμαχος, домнъ Δόμνος, сакердон Σακερδών, курнонъ Кυρίων, суноникъ рго εуноникъ Εύνοικός, ڇандиї pro graeco Ξανθίας, еврианъ, graece Σεβεριανός, ендикин Έκδίκιος, акаин Άκαιος, иванъ Ιωάννης, гани Γάϊος, аднаин Άθανάσιος, горконин Γοργόνιος, огулъ Ούάλης, иоглианъ deest in graeco, сисини^й Σισίνιος, филіктимон Φιλοκτήμων, курнъл Курнълос, огулерин Ούαλέριος, клавдии^й Κλαύδιος, прискъ Πρίσκος, деодоу^й Θεόδοουλος, εутүхин Εύτύχιος, флауги^й Φλάβιος, левнтии^й deest in**

Менaeо, аггин Ἀγγίας, леtiи Ἀέτιος, никалк
Никóлаоs, хоудион Хоудион, иллади Ἡλίаs,
кандилz deest in Meneao, Acta SS. habent
Candidus, Θεωφиl Θεόφиlоs, валерианz deest
in Meneao.

26. си въси ати бъвше отъ воеводz, ноу-
ждаахж а жръти въсомz male, recte: ноу-
ждаахж са.
32. иρоу (id est: цѣсаpоу) законоу caesareae legi.
In vocibus in consonam mollem definitibus
forma adjectivi ope semivocalis & derivata a
forma substantivi distingui nequit: цѣсаpъ
enim est caesar et caesareus.
39. твоkго ззлокъзънааго нрава genitivus vicem
accusativi praebens in substantivo rem inani-
matam designante rarer est. Idem tamen le-
ges v. 70. оуслжишаша гласа сего, v. 143. и
нзиня того ръцѣмъ фалмоса, v. 145. сего
Фалма глаголаахж, v. 348. зъра свѣта.
42. Mirum est, достоинz construi cum въ et
accusativo: въ санzi и въ чьсти достоиномz
възити vv. 150 et 155; rectius construitur cum da-
tivo: да болѣшемъ чьстемъ достоини бѣдѣтъ.
43. отълати (subintellige са) живота и воннѣство.
Genitivus живота et accusativus воннѣство ab
eodem verbo pendent. Slovenus interpres sine
dubio imitatus est syntaxim graecam, post
ἀφαιρεῖσθαι duos accusativos poscentem: ἀφai-
ρεῖσθαι ζωὴν καὶ σρατηγίαν.
56. живзин въ помошти usque ad матежина
v. 62 sunt verba psal. 90. 1 — 3.
75. пришедшемъ linea consonae и imposita libra-
rius indicasse videtur, hanc consonam delen-
dam esse; dativo enim hic locus non est.
77. издрешти, д саере euphoniae gratia inseritur
inter з et ρ: v. 95. въздроу v. 165. въздроу въ.

- v. 605. издрадъ et inter з et ж: v. 689.
иждени про изжени.
79. иклико сјтъ воини syntaxi sat frequenti in libris palaeoslovenicis, recte: иклико юстъ воинъ.
80. искжтъ saepius нѣскжтъ. — вън rarissime pro вън; ки etiam habes: v. 593 прѣчистыѧ et v. 638. патзи.
85. противъ твоемоу нравоу и има твој положе-
но въистъ secundum tuos mores et nomen
tuum inpositum est; significat de nomine Agri-
colai, in quo habes ἄγροικος inurbanus, ferus
(сверѣпъ).
93. Vocativi sing. formae indefinitae rariores sunt:
неподобъне, завидъливе, покръвъне, v. 185.
исплькуне.
96. влачаште, rectius fortasse влачаштемъ dat.,
ut pendeat a повелѣти. Cf. etiam v. 287.
100. ихъ gen. pro acc. plur а. Idem vv. 102. 261.
а habes v. 281.
101. агла delendum est. Videtur scribere voluisse:
а глагола.
107. въ маловрѣменънааго сего жития. Vides
praepositionem въ hic construi cum genitivo,
quod subinde fieri indicavimus in Radicibus
linguae slovenicae laudantes: въ сѫботzi Marc.
3. 2, 4. въ дѣне Joan. 11. 9.
115. з lege: седмемъ. Numerale cardinale cum
substantivo plur. congruit.
117. въ севастии рго севастии, recte севастијъ.
123. то conjunctio est. Idem legitur v. 537 то и то.
Confer ти in nostris Radicibus.
127. ово — овъ pro овъ — овъ.
133. мъ лъ lege: четвиремъ десатемъ.
139. фалмоса, alias фалма.

140. воже usque ad оустъ монхъ v. 142 sunt verba psal. 53. 3, 4.
146. видѣтъ est supinum pendens a сънидоша са.
160. доук'съ ac si scribere voluissest доукъсъ, nulla enim vox slavica desinit in кс. — каменинимъ про — никемъ. Cf. etiam v. 226.
163. начни творити est imperativus futuri: agito, uti начни творити est indicativus futuri.
174. и supervacaneum est.
180. тако ми вози et v. 181 тако ми хъ, modus loquendi serbis usitatissimus. v. 614 тако ми исоуса.
204. не оубонте са usque ad погоубити e Matth. 10. 28.
205. Slovenus pro genit. posuit genit. cum praep. отъ, graecum imitatus: ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων.
206. могжштемъ minus bene, recte: могжштихъ, uti habet Codex ostrom.
208. родъствѣ, артере γενεά legit interpres pro γεέννα. Codex ostrom. геннѣ.
210. фуртоунатианъ. γ saepius pro οүпонит: v. 332 мору pro мороу; v. 231 habes фоуртоунатианъ. Et Fortunatiani et, quod sequitur, Terentii nomen ab historia XL martyrum alienum est. Interpres usque ad v. 250 alias historiae fragmentum immiscuit.
212. лжжи acc. plur. pro лжжа, quod habes v. 434.
213. оумждренzi, recte оумжждренzi.
219. оуста всѣхъ ac si diceres: os omnium, i. e. qui omnium nomine loquitur.
229. подзла saepissime additur тз: подзлатз. v. 531 habes etiam а pro атз.
232. прикоснжти са jungitur cum кз et dat. vv. 136 et 303, cum genit. v. 232 et cum loc.

- uti reliqua cum pri composita. Vide glossar.
in glagolita cloziano sub приовѣштити.
247. Ex Ἡρακλῆς fecit nom. ираклъ, unde dat.
ираклю.
350. Quae sequuntur cum praecedentibus non con-
gruunt; interpres enim ad historiam XL mar-
tyrum redit.
265. Verba a καὶ τεβὴ εἰπεῖσθαι usque ad
οὐστεδριτὶς ηὐτὶ leguntur psal. 122. 1 — 3.
318. вазнамъ кротанъ, recte вазнъ.
319. иже in hoc versu et in sequentibus respon-
det articulo graeco.
320. мвусиј acc. sing. ac si nom. esset мвусна
pro мвусии. Confer змин et змия.
339. жатвѣ messem pro aestate posuit. Confer
gr. θέρος.
343. послоуша λ molашть са ихъ auscultabat
eos orantes pro molаштиихъ са. Recte: по-
слоуша λ molашта са. Vides hic prono-
men demonstrativum ихъ pronomine са se-
paratum esse a participio.
356. на лица ихъ in conspectu eorum.
391. извѣзлвши pro съвѣзлвши.
403. доуша наша usque ad небо и землькъ habes
psal. 123. 7 — 9.
432. семъ мѣстѣ localis sine praepositione rarissi-
mus. Confer зимѣ in nostris Radicibus.
457. S. Gregorius Magnus, Pontifex Romanus et
ecclesiae doctor, non solum a Latinis verum
etiam a Graecis celebratur: ab illis memora-
tur die XII, ab his, in antiquioribus meno-
logiis manu exaratis, nomen ejus ad diem
XI Martii inscriptum esse dicit auctor vitae
ejus in Actis Sanctorum, Martii II. 121. quod
etiam in nostro codice fieri vides. In Menaeo
graeco, excuso Venetiis 1843, memoria ejus cum

ecclesia Romana ad diem XII Martii assignatur. — Григора, григороу ac si nominatus esset григоръ. Habes tamen etiam григорија et григоријо — роумске'го pro роумскеаго; graecorum o palaeoslovenice in fontibus glagoliticis saepe per ου redditur: ΔΈΙΟΥΗΝ, ΔΔΡΟΥΗΝ. Formam римъскъ habes v. 460, ubi o in и. mutatum est, quod fit etiam in Jakin, Nin, Skradin pro Ancona, Nona et Scardona.

461. въ манастири сватаго апостола андреа, нарицаемлааго клиоскаура, близъ сватоуто мженикоу юана и паула, ubi graecus habet: τῆς μονῆς τῆς οὖτοι καλουμένης Κλειοσκάβοης. Sermo est de monasterio S. Andreae Apostoli juxta basilicam SS. Joannis et Pauli ad Clivum Scauri; v. 540 habes formam клиоскаръ. — Cave putes κ in voce андреа esse supervacaneum, necessaruim est secundum regulas euphoniae linguae palaeoslovenicae. — паула alias etiam павла scriptum reperitur.

466. близъ вратъ сватаго паула апостола на мѣстѣ нарицаемѣмъ кѣла нова juxta portam S. Pauli Apostoli, loco, qui dicitur Cella nova, ut habent Acta Sanctorum.

479. маломошти aperte est dat sing: а nom. маломоштъ v. 470, vel rectius маломошть v. 480. genit. plur. маломошти ро — шти legitur v. 511. Cum declinatione anomala hujus substantivi confer declinationem substantivorum дѣнъ (dies) пѫтъ (via), quorum dat. sing. desinit in и, genit. plur. in ии: дѣни et венр пѫти; дѣнни et пѫтни. — моштъ derivatur отъ radice мог — оре suffixi тъ, ita ut — моштъ sit ро могъ; гт enim in шти

- tari notum est: confer врѣшти, мошти cum
врѣгти, могти a radicibus врѣг — мог —
486. Ароутжк. *s. златицз.* Notum est in lingua
slovenica numeralia cardinalia a патъ esse
substantiva gen. fem., ac si dices: secundam
éптада nummorum.
- 495.** чистици et v. **497** блаженци sunt antiqui-
ores formae nom. sing. masc. def. in nostro co-
dice rariores v. **598** деватци v. **645** четврѣтци.
- 502.** и послала misit pro исть послала, — тъ
finale tertiae pers. sing. praes. in nostro codice
saepius deest: v. **621.** хъште. — госпожда
великаia secundum Acta Sanctorum est S. Syl-
via, mater S. Gregorii Magni, inscripta mar-
tyrologio romano ad diem III Novembris. — съ
коуцик vox ignota, quae nobis e graecitate
medii aevi in linguam slovenicam videtur mi-
grasse. At frustra quaeres in Du Cange, Nos
conferendum censemus cum graeco κουτζός,
quod: mutilum significat, ut коуцъ (haec enim
est nom. sing. forma) sint: legumina minutim
concisa, quae secundum Acta Sanctorum ма-
тер Sylvia S. Gregorio mittere solebat. Martii
II. **139.**
- 510.** сакелароу а nom. сакеларк v. **519.** At nom.
сакеларни habes v. **513.**
- 517.** вѣхъ реклъ dixeram. Nota ad formandum
tempus plusquamperfectum cum participio
in — аз non aoristum вѣхъ, qui alii temporis
formando inservit, sed imperfectum вѣхъ,
вѣахъ jungi.
- 519.** три на десате proprie: tres supra decem;
десате enim nobis quidem videtur esse obso-
leta accus. sing. forma, uti in матеря, цркви.
- 522.** дѣвя на десате ихъ истъ contra syntaxin
slavicam, quae poscit: дѣвя на десате иста.

Etiam pro **два** на **десате** златицъ recte diceres: **две** на **десате** златици. Interpres potius ad **десать** quam ad **два**, uti debebat, respexit.

557. искоусити minus bene pro supino: искоуситъ.
572. какоа оубо славжі съподобатъ са прѣвзикающии въ заповѣдехъ иго и дѣлающиे правдѧ. Miraberis prius participium прѣвзикающиъ esse formae definitae, posterius дѣлающиъ vero indefinitae; at recte sic se res habet, sine dubio enim etiam archetypon graecum habuit, *οἱ διαμένοντες . . . καὶ πράττοντες*, posteriore participio carente articulo.
578. къ о **десънажъ** стоаштиимъ аперте instrum. pro dativo: стоаштиимъ.
582. исте, recte исти.
586. Post тѣмъници excidit вѣхъ. Loco **кльма** expectaveris иже.
587. моя gen sing. fem. rarissimus pro **мокъ**. Confer neoslov. моје.
595. подоваатъ forma, sine dubio antiquior, pro подовакъ saepissime legitur in nostro codice.
598. In menaeis impressis ecclesiae graecae et in martyrologio ecclesiae romanae S. Paulus Simplex celebratur die VII, in nostro codice die XIX Martii.
603. **χυστъ** et v. 621 **χуше**, quod v. 622 est **χоштъ**. Forma **χуштъ** congruit cum recentiorum Slovenorum **хем**, **чем**, et, quod miraberis, ёте in phrasi: kteri ёте quicunque.
607. зълонравънъ разоумъ usu genitivi rariori.
609. съ села respondet graeco: *κατὰ τοῦ ἀγροῦ*.
613. съ обзичънажъ ка **хотицъ**; nota primo: instrum. fem. adject. formae definitae rarissimum in — **жикъ** pro — **оижъ**, secundo: vocem **хотъ** pro-

prie: desiderium hic sine dubio significare:
adulterum.

617. ни праэпозиціи къ а комоу separatum est,
uti v. 665 нѣ а колицѣхъ праэпозиціи по.
Recte.

620. таъкнїхъ дѣври rectius fortasse separabis:
таъкнї въ дѣври. — In и ишедз же aut и
aut же supervacaneum est.

623. шестъ десатъ et v. 744. седмъ десатъ. Nota
z finale. Idem habes in codice ostromiriano.
Confer polonicum sześdziesiąt, non: — sięć.
Adde instrum. plur. съ четв҃рьми десатъ
v. 345.

639. брашно про брашна propter negationem.

642. того ради не вънде до трии дѣнии ни
заходоу. Rarior dativi usus pro въ заходз.
Quid сефѣ?

656. четв҃ртъи дѣнь иматъ тръпа modo loquen-
di graecis recentioribus usitato.

670. Cave putes живъ esse adjectivum, est enim
participium perf. act. а жити rad. жив —

674. въздржанынжнїхъ про въздржанжнїхъ.

686. вѣдзі и тзи ducens etiam illos (qui juvenem
adduxerant).

725. пжнтьстѣмъ. Vides post vocalem nasalem
addi consonam и supervacaneam, quod pas-
sim in vocibus peregrinis fit.

728. оуслыши про оуслышиши.

736. ноуждю про ноуждєй. Rarissime confundit
оу сум ж.

I n d e x

*vocabulorum, quae in nostris Radicibus linguae slovenicae
veteris dialecti desunt.*

Яко uti.

акъи uti.

алченъ pro — чънъ esu-
riens.

алчъба pro — чъба sa-
mes.

безаконик *ἀνομία* iniqui-
tas.

безденик pro — дѣник a-
byssus.

беззлобенъ pro — бѣнъ
ἀκακος innocens.

бестоудынъ impudens.

бесжмртънъ immortalis.

бесчъстник *ἀσέβεια* im-
pietas.

бесѣдокати loqui.

благовѣрынъ εύδοξος re-
ligiosus.

благодарствити gratias
agere.

благодатникъ propitius.

благодѣть gratia.

благословїкникъ benedi-
ctio, eleemosyna.

благѡниа bonum.

вогородица dei genitrix.

вожин divinus.

вожество natura divina.

волжкъми majori voce.

воуренъ pro — рѣнъ pro-
cellosus.

вѣстрѣvehemens, pronus.

вѣжати fugere.

вѣсити са agitari a dae-
tione.

вѣсовъкъ pro — вѣскъ
daemonis.

веселити са laetari.

вльшъстъ ars magica.

водѣнъ aquae.

возъ vehiculum.

войнѣство pro — нѣство
militia.

воювода bellidux.

вр҃ховиъ supremus.

върѣшти injicere.

въгаждати gratum facere.

въдворити са commo-
rari.

възвоити са timere.

възвоудити expergefa-
cere.

възвати exclamare.

възвратити са reverti.

въздроути rugire.

въздрижати possidere.

възлагати imponere.

възати sumere.	гладивъ famelicus.
въкоушати gustare.	глъбина profundum.
вхнити intrare.	гойеник persecutio.
въпрашати interrogare.	господък dominus.
въпросити interrogare.	гоубителъ tyrannus.
въсияти illucescere.	даанник donum.
въскласти imponere.	длготръпъник patientia.
въскочити insilire.	довъкстъ fortitudo.
въскризи ро възъ — juxta.	доижде donec.
въстати surgere.	дроужина socii.
въсхипати projectare.	женъскъ muliebris.
въвести pro във — introduce.	жизнодакъцъ qui vitam dat.
възвести ро въз — tolere.	житие vita.
възирати pro въз — aspicere.	жръти, жръти sacrificare.
възирѣти ро въз — aspicere.	жъдати expectare.
възати pro въз — sumere.	жатва messis, aestas.
вълѣсти pro въл — intrare.	завидливъ invidiosus.
вънити pro вън — intrare.	заклинати obsecrare.
въседръжителъ пачто-	заповѣдъ praeceptum.
хдатоъ omnipotens.	запрѣтити praecipere.
въсмиити са ро въс —	застжаникъ susceptor.
ridere.	заходъ sella familiarica.
въспрѣшеникъ ро въс —	златица numus.
minaе.	злодѣи maleficus.
въчести ро въч — ad-	злокъзникъ astutus;
numerare.	malignus.
вѣнкчати coronare.	злонравникъ pro — вънъ malus.
вѣркинъ religiosus.	извѣгнати effugere.
глаголъ verbum.	извлѣшти extrahere.
	изволеник voluntas.
	изволити eligere.
	извѣстити си persuasum habere.

извѣзати pro съв —
colligare.
изгнati expellere.
издреши pronunciare.
издрадъ extra ordinem.
изити exire.
излѣсти exire.
измрѣти mori.
измѣрѣти mori.
измѣнити mutare.
изнемошти infirmari.
изнести educere.
изати eripere.
ижде же ubi relat.
иначо alio.
искоусъ tentatio.
искоусиъ pro — съв
tentatus, probatus.
искоушениъ tentatio,
испльнити explere.
исповѣдати confiteri.
истиниъ verus.
истопити са demergi.
исходити exire.
каланџи calenda.
каменикъ lapides.
камзикъ lapillus.
капиллярни капилларіос
clavicularius.
кнажъ principis.
кола plur. vehiculum.
коньчати finire.
краса venustas.
кrottiti mitigate.
крума cibus.
кристианъ christianus.

крѣпiti confirmare.
крѣпостъ virtus.
коумиржскъ pro — рѣски
ad idolatriam perti-
nens.
коуцъ vide not. ad v. 502.
левъ pro левъ leo.
легжко pro лѣг — facile.
лисинъ vulpis.
лишение defectio.
ловъчъ insidiatoris.
любоништи філоптав-
хос pauperum amans.
лютостъ acerbitas.
маловрѣмениъ tempo-
ralis.
маломошть rauper.
манастыръ monasterium.
марцъ martius.
милостиъ clemens.
милотиа мѣлочь pellis
ovina.
млѣчалинъ taciturnus.
многоцѣнниъ pro —
нѣнъ pretiosus.
матежкинъ seditus.
мѣдростъ sapientia.
мужескъ pro — жъскъ vi-
rilis, humanus.
муженикъ martyr.
мужилынъ pro — лѣнъ
ad cruciatum pertinens.
мѣжити cruciare.
навести ducere.
наказание apparitio.
намѣстникъ vicarius.

напълнити implere.	обѣщати promittere.
нарѣшти nominare.	овогда — овогда modo — modo.
нарицати nominare.	огненъ igneus.
наставити dirigere.	одѣлѣвати vincere.
наставникъ dux.	одолѣвати vincere.
наоучити docere.	оживити vivificare.
начало initium.	оставити relinquere.
началъкъ principalis.	останъкъ reliquiae.
начати incipere.	остатъкъ reliquiae.
начатъкъ initium.	отити abire.
небесенъ pro — сънъ coelestis.	отъврѣшти са deficere.
небесскъ pro — скъпъ coelestis.	отъвѣштати respondere.
невидимъ invisibilis.	отъганити abigere.
нѣли pro или tum.	отъдати reddere.
немошть infirmitas.	отължити separare.
ненависть odium.	отъпости deficere.
ненасыщенъ insatiabi- lis.	отъпустити dimittere.
непобѣдимъ invincibilis.	отъстѣжити decedere.
неподобенъ non decens.	отъходити abire.
неправъда injustitia.	отълати eripere.
нетълѣникъ incorruptibi- lis.	отъвѣтъ pro отъвѣ- responsio.
нечестивъ impius.	пакостникъ tyrannus.
облагчити pro — аль — relevare.	папа рара.
облечити vestire.	патриаршскъ pro — шъскъ patriarchalis.
обоукъ stultus.	патриаршство pro — шъство patriarchatus.
обзикнити assuescere.	побѣгати aufugere.
обзичъкъ solitus.	побѣдити vincere.
обѣшти манастиръ сое- nobium.	повелѣникъ praecipitum.
обѣштина commune.	повелѣти praecipere.
обѣдовати prandere.	поврѣшти projicere.
	повѣдѣти narrare.
	погоубити perdere.

податель qui praebet.
подати praebere.
поджати suscipere.
пожърѣти absorbere.
пожърѣти sacrificare.
позлатити inaurare.
поззвати invitare.
покланянинъ adoratio.
покланятъ adorare.
покорити subjicere.
покрѣти tegere.
покзновеникъ nutus.
положити ponere.
пользънъ utilis.
польскъ agri.
помагати adjuvare.
помаиникъ nutus.
помиловать misereri.
помолити са orare.
помошти adjuvare.
помошть adjutorium.
помоудити morari.
помжелити perpendere.
помжешлѣти et — лати
perpendere.
помънѣти meminisse.
послоужити servire.
послоушати auscultare,
obedire.
поставити constituere.
пострадати pati.
постгидѣти са confundi.
посылати mittere.
потопити demergere.

потребнъкъ про — вънъ
necessarius.
потъштати са festinare.
похоулити maledicere.
почитати honorare.
поисъ cingulum.
поѣти sumere.
привлижати са approp-
pinquare. —
привлижити са approp-
pinquare.
привѣгнѣти refugere.
привѣжати refugere.
привѣжиште refugium.
привести rad. въз — ad-
vehere.
привести rad. въд — ad-
ducere.
призввати advocare.
прикоснѣти са tangere.
прилежати astare.
приставити constituere.
пристрашенъ про — шкънъ
trepidus.
пристжпити accedere.
присѣтити invisere.
прити venire.
причѣсти adnumerare.
причастъникъ particeps.
пришествиенъ про — шкъс —
adventus.
приѧти accipere.
прогнати fugare.
прогиѣвати са irasci.
продати vendere.
пролиѣшати eundere.

промыслъ prudentia.
прославити praedicare.
противъ secundum. Cum
dat.
поустынскъ deserti.
поустыни desertum.
прѣвивати confringere.
прѣвзівати perseverare.
прѣвзіти manere.
прѣвести rad. вез—trans-
vehere.
прѣдати tradere.
прѣдзлежати imminentem.
прѣдзложити proponere.
прѣдстоиати instare.
прѣждѣ ante.
прѣимъникъ successor.
прѣклонити flectere.
прѣложити mutare.
прѣлкѣстъ fraus.
прѣльштати decipere.
прѣмилостивъ miseri-
cors.
прѣмоудити morari.
прѣмѣнити mutare.
прѣнести mutare.
прѣладкыкъ meridies.
прѣподобныкъ sanctus.
прѣтрзпѣти sustinere.
прѣчистъ purissimus.
прѣштенкъ minae.
пзваникъ spes.
раждешти calefacere.
развратити pervertere.
разгнѣвати са irasci.
раздрати discindere.

раздѣлѣти (лати) divi-
dere.
разити са dispergi.
разлиати са diffundi.
разоумѣти intelligere.
распадати са disrumpi.
расталати са dissolvi.
растъ statura.
ризко thesaurus.
ризыница aerarium.
римъскъ romanus.
роумъскъ romanus.
ржгъ ludibrium.
сакеларии saccellarius.
самовластьцъ autocra-
tor.
сверѣповати ferum esse.
свѣтилъникъ luminare.
сѣлѣ, до — adhuc.
скаждъ parcus.
слоуговати servum esse.
слоужъба servitium.
старьцъ pro — цъ senex.
старѣшина кораб'ни-
комъ nauclerus.
столъ mensa. Cave cum
Dobrovio, quem V. Нан-
ка sequutus est, ри-
tes, esse hanc vocem
derivandam а стоиati,
descendit enim а сте-
лих (sterno). Confer
возъ а везж, скворъ
а берж, раздоръ а
держ, плотъ а плецъ,
etc.

съхраненъ pro — нѣнъ	теченик cursus.
регранинъ peregrinus.	талкнѣти pulsare.
строн dispositio.	тольма tantopere.
союзънъ pro — тѣнъ	толѣ, до — etiam tum.
vanus.	топлota calor.
съблазнъ scandalum.	трепеза mensa. А graeco
съврати colligere.	τράπεζα.
съврѣши projicere.	третинъ tertium.
съвазати colligare.	тѣгда tum.
съгрѣши peccare.	тѣждѣ idem.
съдрижати tenere.	тѣгостъ gravitudo.
съжечти combustere.	оубити occidere.
съклѣшти cōstringere.	оубивати occidere.
съконъчаник finis.	оубояти са timere.
съконъчати finire.	оувѣи вae.
съмести converrere.	оувѣдѣти cognoscere.
съмрѣтънъ pro — тѣнъ	оувѣрити persuadere.
mortalis.	оуготовати parare.
съхнити descendere.	оузърѣти videre.
съпасеник salus.	оукрасити adornare.
съпасителъ salvator.	оумѣрѣти mori.
съподобити dignum facere.	оумѣдрити sapientem reddere.
съпринимникъ particeps.	оуправити dirigere.
съпрашти conjungere.	оуправяти dirigere.
сътворити facere.	оуслышати exaudire.
сътрѣпѣти perdurare.	оуспѣшънъ utilis.
съходити descendere.	оусрѣдникъ misericordia.
съхранити conservare.	оуста qui aliorum nomine loquitur.
съдѣстковати просѧ —	оустрѣмъкникъ impetus.
адjuvare.	оутро cras.
сълѣсти pro съл — de-	оучителъ doctor.
scendere.	оуштедрити misereri.
сънити са pro сън —	хотѣ desiderum, moe-
convenire.	chus.
сѣдъ canus.	

хоула maledictio.
хътѣти velle.
штедрота misericordia.
црквшиште templum.
цржноризицъро—зъцъ,
monachus. Notaцро ч,
uti in dialecto serbica.
цѣсарь rex, regius.
цѣсарьствовати regnare,
честъ про честъ—honor.
честънъ про чес—hono-
randus.
чловѣколюбънѣ филан-
дроплос humane.

чловѣчъскъ humanus.
чоуджнъ pro — дѣнъ
mirus.
чѣстънъ pro — тѣнъ
honorandus.
извѣнъ laesus.
иростъ furor.
иѣногласъ unanimitas.
иѣнодоушенъ pro —
шѣнъ unanimis.
иѣнојж instr. sing. fem.
semel et simul.
иѣнъ unius.
иѣстъство essentia.

Epimetra grammatica.

Epimetrum primum.

De veris literarum slovenicarum nominibus.

Kopitarius in brevi linguae palaeoslovenicae grammatica glagolitae cloziano addita pag. 48 sequentia esse literarum nomina statuit:

а азъ, в воуку, в вѣди, г глаголъ, д дово, е естъ, ж живѣте, с сѣло, з земля, и иже, ю и, к како, л люди, м мжислѣте, н нашъ, о онъ, п покон, р ръци, с слово, т твърдо, оу оукъ, ф фертъ, х хѣръ, ѿ ѿтъ, ц ци, ч чрквъ, ш ша, з кръз, зи кръзі, к кръ, ъ (ѣтъ), ю юсъ, та та, и и, а — а — ј — јк — љ ѕи, Ѣ Ѣи, ѧ ѧи, ѧ ѧта, ў ўкъ)

De his nominibus nota sequentia:

- a) в in abecenario bulgarico vocatur: бócobi, quod respondet formae воукуви pro воуку. Confer црккви pro цркви.
- b) вѣди, quod Kopitarius: scito interpretans secundam personam sing. imp. a rad. вѣд — (infinit. вѣдѣти) esse putabat, imperativus esse nullo modo potest; est enim imperat. a вѣдѣти — вѣждѣ. Non dubitamus, quin scribendum sit: вѣдѣ, antiquior primae personae sing. praes. forma pro recentiori вѣмъ. Vide nostras Radices linguae slovenicae veteris dialecti et codicem vv. 556 et 742. Argumento nobis est hujus literae nomen: uédde in abecenario bulgarico codicis Parisini 2340 edito in: Nouveau traité de diplomatique Paris. 1750. tom. I. tab. XIII. pag. 708, et cum nominibus literarum a Kopitario in glagolita cloziano tab. I., quod primi editores

Benedictini talium rerum peritissimi et cimelii αὐτόπται propter literarum latinarum figuras nono aut decimo seculo (ancien au moins de huit à neuf cents ans) assignare non dubitabant, Kopitarius seculo XI aut XII, Dobrovius seculo XIV aut XV in Bulgaria, Venceslaus Hanka tandem Parisiis a Carlo IV (seculo XIV) scriptum esse putat. De antiquitate hujus folii et de hypothesi Dobrovii et Hankae verisimilitudinis experte alio loco fusius disputabimus.

- c) Pro **глаголъ** rectius fortasse **глаголи** propter: glágoli abecenarii bulgarici, e quo Russorum **глаголь** facilius explicabis.
- d) **земля** antiquior forma est pro **земля**. Abecenarium bulgaricum praebet: zémia.
- e) ī in abcenario bulgarico appellatur: isei, quod fortasse reddendum est per: иже ī. Sed quomodo haec appellatio explicanda?
- f) Pro **люди** scribendum esse videtur **людик**; habet enim supra laudatum abecenarium bulgaricum: lúddie, et graecus quidam in glagolita cloziano pag. 47 scribit: λονδία. Videtur tandem nominativus potius convenire quam accusativus.
- g) Pro **мъслите** scribe **мъслите**, haec enim est imperativi forma; formae in Kopitarii brevi grammatica occurrentes: **зърьте**, **вольте** etc. pro **зърните**, **волните** mendozae sunt. Recte abecenarium bulgaricum habet: mustlite, quod e graeco μουσθλίτε natum est; graecae enim linguae euphonia non patitur λ immediate consonam η sequens, sed inserit θ. Cf. εξθλός e radice verbi sustantivi εξ — et suffixo — λος pro εξ-λός.
- h) Pro **твърдо** scribe veram linguæ palaeo — slovenicæ formam **твърдо**.

- i) **шч** est russicum pro palaeoslovenico **шт**. Bibliothecae palatinae vindobonensis cod. philol. graecus 233. habet **σά**; alias graeculus Russorum sequutus est pronunciationem scribens **σθια**. In abecenario bulgarico recte deest.
- k) Consonam **т** in abecenario bulgarico sequitur figura vocata: hic, similis literae **γ** glagolitae cloziani. Nobis quidem propter ordinem, quem obtinet, videtur esse potius **ογ** quam **γ**, et: **huc vel uc** (**ογκζ**) pronunciandum: **h** enim supervacaneum est, uti in hiest pro iest (**кстъ**); nostrae tamen opinioni obstat aliis graeculi in glagolita cloziano pag. 47 nomen **ȝк** eidem literare **ογ** impositum. Idem nomen: hic etiam literae **и** imponitur, ni fallimur, minus bene.
- l) **фεртз** genio linguae palaeoslovenicae contrarium est, scribe: **фρтз**, quam formam vidimus in codice, continente chronica Georgii Hamartoli.
- m) **и** in abecenario bulgarico vocatur peller, quod **пакрз** scribendum esse et literam sequentem **το** **и** **рз** significare videtur; poterat enim ordo alias esse ac nunc est. Haec est Kopitarii opinio memorantis nomen pajerk. Glagol. cloz. XXVIII. Fortasse peller est **полз** **и** **рз**, i. e. dimidium literae **и** **рз**.
- n) **ѣ** vocatur **ѣтъ**, cuius figurae in abecenario bulgarico respondet nomen: hiet, apud graeculum vero (glagol. cloz. pag. 47) **γέατ** i. e. **иатъ** et in codice philolog. graeco bibliothecae palatinae vindobonensis 233: **լատ** i. e. **иатъ**. In codicibus antiquissimis duplicem haec litera habet sonum 1) respondentem **τѡ** é fermé gallorum aut **τѡ** é recentiorum slovenorum in vocibus: **вéra**, **péna**, et **τѡ** **и**. Cum veronon detur vox slovenica incipiens a sono **τоў** é fermé

gallorum, nobis verum hujus literae nomen
videtur esse **ratk.**

o) **ѧ** in codice philologico graeco supra laudato vocatur *lē* et **ѧ** — *lō*. Aperte hic *lē* scriptum est pro Polonorum *je* et *lō* pro Polonorum *ja*; carent enim graeci sonis nasalibus. Appellabis igitur **ѧ** — *e*, **ѧ** — *je*, **ѧ** — *a*, **ѧ** — *ja* Graecus (glagolitae cloziani pag. 47) habens *γιον* et *γέοντς* i. e. *ju* et *jus* Russos videtur sequutus esse, **ѭ** appellantes *ju* et **ѧ** *jus*.

Miraberis fortasse Venceslaum Hanka aliorum erroribus suos addidisse, **Ч**, **И** **А**, **И** **Х** **Э** et **Ѳ** appellantem červ' pro čr'v', ja (quod respondet τῳ ι), jus (respondens τῳ ι, quod jam Kopitarius vidit) et fita (pro φίτα).

E supra dictis patet, vera nomina literarum
palaeoslovenicarum esse sequentia:

а азъ, в вѹкъви, в вѣдѣ, г глаголи (?), д
добро, е есть, ж живѣте, с зѣло, з земѧ, и
иже, і иже і (?), к како, а людни, т мжислите,
и нашъ, о онъ, п покон, р ръци, с слово, т
тврьдо, оу оукъ, укъ (?), ф фрьтъ, х хѣръ,
ш штъ, ц ци, ч чркъ, ш ша, з кръ, зи кръз,
ъ кръ, ъ (ѣть), ить, ю юсъ, я я, и и, а (co-
dicis ostromiriani а) а (е,) а (codicis ostromiriani
и) а (је,) ж ж (ја,) иж иж (ја,) Ѣ Ѣи, Ѩ Ѩи, ѩ ѩи,
у укъ (?).

Epimetrum secundum.

De adjectivorum formis definita et indefinita.

Lingua palaeoslovenica, uti lituanica et gothica, (Vide Fr. Bopp, Vergleichende Grammatik p. 368 et seqq.) duplii gaudet adjectivorum forma: definita et indefinita. Declinatio posterioris a declinatione substantivorum non differt; prior vero constat adjectivo indefinito et pronomine demonstrativo *и*. Liceat nobis pauca de usu et de formatione casuum adjectivorum formae definitae dicere. Adjectiva definita usurpantur ad exprimendum aliarum linguarum adjectivum junctum cum articulo. En quaedam exempla e codice ostromiriano anni 1056: **глоуχциа творить сажшати и нѣмциа глаголати τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀλάλοντος λαλεῖν** surdos facit audire et mutos loqui. Marc. 7. 37. **κατό οὐροῦ οτζ τέχη τριη вліжнин мѣнитъ ти сѧ вѣти вѣпаджшоуғмоу въ разбонникъ;** *tis oñn toútaw taw̄ taw̄ pljsoiñ dokei soi yegonéna toū ēmpesón̄toс el̄s toùs l̄sás;* quis igitur horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in latrones? Luc. 10. 36. **остави мрѣтвциа погрети свою мрѣтвка ѿфес тов̄s νεκρούς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς sine mortuos sepelire mortuos suos.** Luc. 9. 60. **глоуχци, нѣмци, вѣпаджшоу, мрѣтвci haberet slovenus, si graecus scripsisset sine articulo:** *κωφούς, ἀλάλοντος, ēmpesón̄ti, νεκρούς,* uti in exemplis sequentibus: **чловѣка — въ маккакъ ризъи облажена ѿнщрапон єн макакоїс ѯматоїс ӈмфиесоменов hominem mollibus vestibus vestitum.** Matth. 11. 8. **пзрта (recte прѣта, пзрта respondet russico порта) вѣнѣмциша сѧ не**

οὐγαστὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει linum ardens non extinguet. Matth. 12. 20. εἰς βέρτκη (recte βέρτκη, Russis est βέρτεπ) γροεζ ήσει ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν in horto monumentum novum. Joan. 19. 41. εἰς μακεκκινχά, εζηκεμώσαλος, ήσει graece esset: τοῖς μαλακοῖς, τὸ τυφόμενον, τὸ καινόν.

Formam adjectivorum definitam constare forma indefinita et pronomine demonstrativo et jam alii viderunt. Liceat nobis mutationes indicare, quas in declinatione palaeoslovenica et lituanica et adjectivum et pronomen subeunt:

Nom. Acc. нард	+ и	= нарда
<i>науји</i>	+ <i>ju</i>	= <i>науји</i>
Gen. Loc. нардъ	+ ко	= нардъто
<i>науји</i>	+ <i>ju</i>	= <i>науји</i>
Dat. Instr. нардама	+ и ма	= нардама
<i>наујем</i> + <i>jem</i>	= <i>наујем</i>	

Plur.

Nom. нарди	+ и	= нарди
<i>науји</i>	+ <i>ji</i>	= <i>наујеји</i>
Gen. нардъ	+ иXъ	= нардънъ
<i>науји</i>	+ <i>ju</i>	= <i>науји</i>
Dat. нардама	+ и ма	= нардама
<i>наујем</i> + <i>jiems</i>	= <i>наујем</i>	

Acc. нарди	+ и	= нарди
<i>науји</i>	+ <i>jus</i>	= <i>науји</i>
Loc. нардънъ	+ иXъ	= нардънъ
<i>науји</i>	+ <i>juse</i>	= <i>науји</i>
Nostr. нардама	+ и ма	= нардама
<i>наујаис</i>	+ <i>jeis</i>	= <i>наујаис</i>

Dual.

нардъ	+ и	= нарди
<i>науји</i>	+ <i>ji</i>	= <i>наујеји</i>
нардъ	+ ко	= нардъто
<i>науји</i>	+ <i>ju</i>	= <i>науји</i>

нардъ	+ и	= нарди
нардъ	+ иXъ	= нардънъ
нардъ	+ иXъ	= нардънъ
нардъ	+ и ма	= нардама
нардъ	+ и ма	= нардама

Masc.		
Nom.	нау́з	+ и = наузи
	<i>naujas</i>	+ <i>jis</i> = <i>naujasis</i>
Gen.	нау́за	+ кто = науздо
	<i>naujo</i>	+ <i>jo</i> = <i>naujojo</i>
Dat.	нау́зы	+ клю = наузыглоу
	<i>naujam</i>	+ <i>jam</i> = <i>naujamjam</i>
Acc.	нау́з	+ и = наузи
	<i>naujā,</i>	+ <i>jī</i> = <i>naujājī</i> ,
Loc.	нау́зѣ	+ кмк = науздѣкмк.
	<i>naujame</i>	+ <i>jame</i> = <i>naujamjame</i>
Instr.	нау́зъмъ	+ имъ = наузымъ
	<i>nauji</i>	+ <i>ju</i> = <i>naujiyu.</i>

Sing.		
Fem.		
	нау́за	+ и = наузи
	<i>nauja</i>	+ <i>jī</i> = <i>naujoji</i>
	нау́з	+ кн = наузиа
	<i>naujos</i>	+ <i>jos</i> = <i>naujosjos</i>
	нау́зѣ	+ кн = наузи
	<i>naujai</i>	+ <i>jei</i> = <i>naujajiei</i>
	нау́зъ	+ ж = наузы
	<i>naujā,</i>	+ <i>jē</i> = <i>naujaje</i>
	нау́зѣ	+ кн = наузи
	<i>naujame</i>	+ <i>jome</i> = <i>naujome</i>
	нау́зъмъ	+ имъ = наузымъ
	<i>nauji</i>	+ <i>je</i> = <i>naujaje.</i>

Neutr.		
	нау́з	+ к = науок
	<i>nauo</i>	+ клю = науодло
	нау́зы	+ клю = наузыглоу
	<i>naujam</i>	+ клю = наузыглоу
	нау́зъ	+ клю = наузыглоу
	<i>naujā,</i>	+ клю = наузыглоу
	нау́зѣ	+ клю = наузыглоу
	<i>naujame</i>	+ клю = наузыглоу
	нау́зъмъ	+ имъ = наузыглоу
	<i>nauji</i>	+ клю = наузыглоу.

Simplex igitur compositio adjectivi indefiniti cum pronomine **и** in declinatione locum habet: a) nom. et accus. omnium generum et numero-rum; b) loc. sing. et instr. plur. masc. et neut. Si adjectivum indefinitam in vocalem desinit, pronominis demonstrativi **к** initiale aut in vocalem finalem adjectivi mutatur, aut abjicitur. Illud fit gen. et dat. sing. masc. et neut.; hoc vero locum habet gen. dat. et loc. sing. fem. Instr. sing. fem. definitae et indefinitae congruunt: **новояк** forma def. pro **новояк** + **и**. In casibus ope syllabarum **мъ**, **мъ**, **ма**, **ми** et **хъ** formatis radix pronomini-s **и** ante hasce syllabas inseritur, vocali pree-decente **з**, а vel **о** in **з** mutata: **новамъ** + **имъ** = **новзимъ**, **новамъ** + **и****мъ** = **новзимъ**. Addamus 1) in codice suprasliensi, quem seculo XI scrip-tum putamus, pro antiquiore **ѣкмъ** in loc. sing. masc. et neut. scriptum esse **ѣѣмъ**, in qua for-ma vides syllabam initialem **к** pronominis **и** in vocalem finalem adjectivi indifiniti mutatam esse, quod etiam in aliis casibus fieri monuimus; 2) in codice ostromiriano semel occurtere **домъхъ**, in aliis libris vero **домъхъ**, e quibus formis loc. plur. masc. et neut. facilius videtur explicari posse, quam e **домѣхъ**. Quae hic disputavimus de adjectivis in **з** desinentibus, mutatis mutandis valent de ad-jectivis in **к**: **ништк** + **и** = **ништии**, **ништд** + **и** = **ништдд**.

Adjectivum indefinitum linguae lituanicae dat. et loc. sing. dat. dual. nom. et dat. plur. masc. sequitur declinationem pronominum; idem in lingua palaeoslovenico non differt a declinatione substantivorum, quod etiam in lingua sanscrita obtinet. Confer declinationem substantivi *vilkas* (*lupus*, slov. **влкк**) cum declinatione adjectivi *naujas* (*no-vus*, slov. **новз**) et pronominis *tas* (*ille*, slov. **тъ**)

dat.	sing.	masc.	<i>vilkui</i>	<i>наијам</i>	<i>там</i>
			ВАЛКОУ	НОВОУ	ТОМОУ
loc.	sing.	masc.	<i>vilke</i>	<i>наијаме</i>	<i>tame</i>
			ВАЛЦЕ	НОВЕ	ТОМЬ
dat.	dual.	masc.	<i>vilkam</i>	<i>наијием</i>	<i>tiem</i>
			ВАЛКОМА	НОВОМА	ТӨММЭ
nom.	plur.	macs:	<i>vilkai</i>	<i>наији</i>	<i>tie</i>
			ВАЛЦИ	НОВИ	ТИ
dat.	plur.	masc.	<i>vilkams</i>	<i>наијиемс</i>	<i>tiems</i>
			ВАЛКОМЗ	НОВОМЗ	ТӨММЭ

Corrigere ex his declinationem Dobrovii (Institutt. 501) et Kopitarii, qui in grammatica brevi addita glagolitae cloziano pag. 57. maluit formas vitiosas Dobrovii repetere, quam duce glagolita cloziano declinationem hanc, ut ita dicam, in integrum restituere. Errores graviores amborum sunt: dat. sing. masc. in — омоу, loc. sing. masc. et neut. in — омъ, dat. et loc. sing. fem. in — он. Errat etiam clarissimus Vostokovius in animadversionibus grammaticis pag. 57. codici ostromiriano additis putans gen. dual. esse вѣсъноуїж pro вѣсъноую.

Vituperandi certo Dobrovius et Kopitarius; quid vero dicam de Venceslao Hanka, qui in opusculo: Načala svjasčennago jazyka slevjan, edito a sagacissimo Alexandro Vostokovio codice ostromiriano cum animadversionibus grammaticis ingenti suo damno sibi utendum non putavit. Mirandum igitur non est, eum non solum in rebus difficilioribus minusque notis centies errasse, verum etiam in facillimis et in vulgus notis hallucinatum esse, argumento sint in declinatione adjectivorum formae definitae: dat. sing. masc. сватомоу, взышиемоу pro сватоуомоу, взышиюомоу, acc. plur. masc. et fem. взышииа pro взышииама, ut alia παροράμα silentio praetereamus.

Epimetrum tertium.

De forma рѣхъ.

Notum est, verbum **решти** (dicere) rad. **рек** — duplicem formare aoristum, regularem **реокъ** et irregularēm **рѣхъ**. Posteriorem Dobrovius a quādām radice **рѣк** — derivandum censebat, quem, si formarum, quas e fontibus glagoliticis nos primi hausisse videmur, **овлѣшта** (vestiverunt ab **овлѣшти** rad. **влѣк** —) **расѣшта** (dissecuerunt a **расѣшти** rad. **сѣк** —) **налѣшта** (intenderunt a **налѣшти** rad. **лак** —) **тѣшта** (cucurrerunt a **тѣшти** rad. **тек** —) rationem habere potuisse; vidisset enim formam **рѣхъ** a rad. **рѣк** — derivanti etiam ad formas supra dictas explicandas totidem radices fingendas: **влѣк** — **сѣк** — **лак** — **тѣк**, et ita radicum numerum in infinitum augendum esse. Nobis res aliter videtur expedienda:

Verba, quae infinitivum formant suffixum **ти** immediate radici addendo, omnia in fontibus glagoliticis triplici gaudent aoristi forma: antiquioribus in **з** et in — **сз**, et recentiori in — **хз**.

Exempla aoristi in **з**: **текз** (cucurri a **тѣшти** rad. **тек** —) **сѣдз** (sedi a **сѣсти** rad. **сѣд** —) **падз** (cecedi a **пасти** rad. **пад** —) **могз** (potui a **мощти** rad. **мог** —) **оврѣтз** (inveni ab **оврѣсти** rad. **рѣт** —). In **иdz** (ivi ab **ити** rad. **и**) consonam **и** euphoniae causa in praesenti inter **и** et suffixa personalia insertam conservatam vides. Huc trahe etiam verba, quae infinitivum formant inter radicem et suffixum infinitivi **ти** inserendo syllabam **и**: **вздвигз** (sustuli a **вздвигнѣти** rad. **двиг** —) **погразз** (descendi a **погрѣзнижти** rad. **граз** —) **сչезхз са** (arui a **сչезхнѣти** rad. **сзх** —) **на-**

ενικζ (didici a ναγκικητι rad. ουκ —) οχρομζ (claudicavi ab οχρομητι rad. χρομ —). Hanc aoristi formam cum perf. lat. defendi a rad. fend-, sequentem cum perf. clausi a rad. claud — conferes. Exempla aoristi in — εζ: πριαςζ (accepi a πριατι rad. ιμ —) εζμαςζ εδ (conturbatus sum a εζμαστι rad. μετ —) εζβλιοςζ (custodivi a εζβλιοστι rad. βλιδ —) ήεζ pro ιαςζ (comedi a iasti, rad. ιαδ —) εζτραςζ εδ (concuſſus sum a εζτραſti rad. τραс —) Nota 1) consonam finalem radicis ante suffixum εζ ejici, quod factum vides in εζμαſζ, εζβλιοſζ, ιαſζ, εζτραſζ, nulla enim vox slavica desinere potest in — τεζ, δεζ, σεζ. In formis τεκζ, сѣдζ, падζ, моргζ, оврѣтζ putamus abjectum esse suffixum aoristi — εζ. Confer librorum glagoliticorum πѣникζ e phoenix, ubi etiam εζ abjectum esse vides. 2) Haec verba etiam in codicibus glagoliticis praeter hanc formam antiquiore habere etiam formam recentiorem in — χζ: πριαχζ, εζμатоχζ εδ, εζβлюдоχζ, падоχζ. εζтрасоχζ εδ. 3) formam ιχζ, quam habes in Dobrovii Institutionibus, nonnisi ope formae antiquioris ιαſζ explicari posse. Si addita syllaba — εζ secundum regulas linguae sloveniae consona finalis radicis ejicitur, haec consona ejecta compensatur vocalibus radicalibus levioribus substituendo graviores: pones igitur ή vel η pro ι, α pro ο, Φ pro ε: οτζερήεζ (aperui ab οτζερήεсти rad. връз —) процвисζ (florui a процвѣсти rad. цвѣт —) чиесζ (legi a чѣсти rad. чѣт —) про-васζ (perfodi a провости rad. вод —) вѣсζ (duxi a вѣсти rad. вѣд —) иѣсζ (tuli a неѣсти rad. нес —) et eodem modo ρѣсζ (dixi a решти rad. рѣк —), in qua forma κ ante εζ secundum regulas euphoniae excidit et ε in ή mutatum est. E ρѣсζ vero ρѣχζ oritur uti ε ιαſζ ortum est ιαχζ.

Epimetrum quartum.

De formis εθελz, εθαλz; et εκδж.

Verbum substantivum linguae palaeoslovenicae εзити aoristum, quem Dobrovius minus bene appellavit imperfectum indicativi, format, radici εзи — addendo suffixum — χz: εзиχz; imperfectum vero quod idem praeteritum iterativum denominavit, non est, uti secundum regulas grammaticae expectari potest: εзилахz, sed εθехz, εθалахz, e qua forma radicale zи excidit. Qui hucusque grammaticas linguae sacrae slavorum conscripserunt, hujus anomaliae rationem reddere supersederunt. Nobis res sic videtur expedienda: Lex, qua duae vocales immediate sese excipere nequeunt, non solum in lingua sanscrita, (v. Bopp, Kritische Grammatik der Sanskrita Sprache in kürzerer Fassung. Berlin. 1834. p. 37 et seqq.) verum etiam in dialecto palaeoslovenica valet, in qua saepissime prior vocalis in consonam cognatam, ergo zи in ε, mutatur. Cf. κρzи — in κρzити (tegere) cum нокрзенz (tectus); κzис — in κzиснжти (fermentari) cum κвасz (fermentum); мzи — in мzити (lavare) cum ογмzененz (lavatus); ρzи — in ρzити (fodere) cum ρzвенникz (puteus); εзи — in зaεзити (oblivisci) cum зaεзкенz (oblivioni traditus) тzи (tu) cum τвои (tuus). Forma regularis igitur est: εθехz, cui commodior εθехz et longior εθалахz substituta est; non enim datur vox palaeoslovenica, quae a εв incipiat.

Quod vero attinet ad futurum ejusdem verbi εкдж, monendus es, benevole lector, ex zи radicali et addita consona nasali, quae hic radicalis non est, natum esse prius x; Δ vero inter am-

bas vocales intercedere ad vitandum hiatum, quod etiam in **и - д - ж** (eo) locum habet. Errares enim, si putares, in vocalibus nasalibus **а** et **ж** consonam nasalem in illis latentem semper esse radicalem: confer **сѧж** (consido) a **сѣд** — et **օբրѧцж** (invenio) ab **օբրѣт** — cum classibus V, VIII et IX verborum linguae sanscritae.

Epimetrum quintum.

De futuro linguae palaeoslovenicae.

Futurum tribus modis potest exprimi:

- 1) forma temporis praesentis verborum actionis perfectae: **аӡж възъмж и єγѡ аұтѡн әρѡ** ego eum tollam. Joan. 20. 15. **възъратъ наңъ,** иғоже проводоша **ծψонтai էис ծн էξенентησan** videbunt eum, quem transfixerunt. Joan. 19. 37. **въкоусить мокия вечера геұсетоi мон тoū** δείπνου gustabit coenam meam. Luc. 14. 24.
- 2) compositione formae praesentis verbi **ҳотѣти** (velle) cum infinitivo: **иако ҳотатъ прити ծti** μέλλονσιν չօχειթαι quia venturi sunt. Joan. 6. 15. Verbo **ҳотѣти** semper respondet graecum μέλλειν.
- 3) compositione formae praesentis verbi **начати** (incipere) cum infinitivo: **аіphe же и о цркви** не родити **начынетъ էан ծe կա տῆς էպլησias** παρακούσῃ si autem ecclesiam non audierit. Matth. 18. 17. **о дроузеъмъ не родити начынетъ тоū էերон չатафроңгъсei** alterum contemnet. Matth. 6. 24.

4) compositione formae praesentis verbi **имѣти** (habere) cum infinitivo: **не иматъ възлукати сѧ оу мὴ πεινάσῃ** non esuriet. Joan. 6. 35. **глаголати имаатъ λαλήσει** loquetur. Joan. 16. 13. E codice ostromiriano. In nostro codice leguntur exempla sequentia: **имате измѣрѣти moriemini.** v. 425. **иматъ сътворити faciet** v. 713.

Vides ultimam futuri formam congruere cum modo futurum exprimendi in linguis romanis usitato. Confer Fr. Dietz Grammatik der romanischen Sprachen. II. 99. Hae enim omnes, praeter rhaeticam et valachicam, ad designandum futurum verbum: habere componunt cum infinitivo, plane uti lingua palaeoslovenica. Est ergo hispanicum hablaré pro hablar - hé nostrum: **глаголати имамъ.**

Corrigenda.

- pag. 4. v. 111 post-ствоуκмz pone colon.
ibid. — v. 115 post ц̄роу pone punctum.
ibid. — v. 125 post са pone comma.
pag. 5. v. 144 post наmz pone comma.
pag. 6. v. 196 pro χριστοεвzи lege χристосовzи.
ibid. — v. 207 pro са lege са.
pag. 12. v. 406 pro господ'кнē lege господъкнē.
pag. 13. v. 449 post ρѣчъ dele —
pag. 15. v. 503 pro ρавz lege ρавz.
idid. — v. 512 pro иимz lege иимz.
-

